

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

6 december 2000

ONTWERP VAN DECREET

**houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap
voor het begrotingsjaar 2001**

BELEIDSBRIEF

Brusselse Aangelegenheden

Beleidsprioriteiten 2000-2001

BELEIDSBRIEF

Vlaamse Rand

Beleidsprioriteiten 2000-2001

VERSLAG

**namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
uitgebracht door de heren Sven Gatz en Etienne Van Vaerenbergh
aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Luk Van Nieuwenhuysen.

Vaste leden :

mevrouw Sonja Becq, mevrouw Brigitte Grouwels, de heren Walter Vandenbossche, Eric Van Rompuy ;
mevrouw Dominique Guns, de heren André Moreau, Stefaan Platteau, Francis Vermeiren ;
de heren Dominiek Lootens-Stael, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen ;
de heren Marcel Logist, Leo Peeters ;
de heer Eloi Glorieux ;
de heer Etienne Van Vaerenbergh.

Plaatsvervangers :

de heren Ludwig Caluwé, Jan Laurys, John Taylor, Luc Van den Brande ;
de heer André Denys, mevrouw Claudine De Schepper, de heren Freddy Feytons, Marino Keulen ;
mevrouw Hilde De Lobel, de heren Roland Van Goethem, Karim Van Overmeire ;
de heren Rufin Grijp, Bruno Tobback ;
mevrouw Isabel Vertriest ;
de heer Sven Gatz.

*Zie :***12-A** (1999-2000)

- Nr. 1 : Advies van de SERV over het begrotingsbeleid 2001 van de Vlaamse Gemeenschap

13 (2000-2001)

- Nr. 1-A tot C : Toelichtingen

14 (2000-2001)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet
- Nr. 2 : Amendementen

15 (2000-2001)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet + Bijlagen + Errata bij de bijlagen
- Nrs. 2 tot 5 : Amendementen
- Nr. 6-A : Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid

16 (2000-2001)

- Nr. 1 : Verslag van het Rekenhof

*Zie ook :***446** (2000-2001)

- Nr. 1 : Beleidsbrief

448 (2000-2001)

- Nr. 1 : Beleidsbrief

INHOUD

Blz.

DEEL I. BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

I.	Inleidende uiteenzetting door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking	
1.	Toelichting over de basisallocaties van programma 11.1 – Brusselse Aangelegenheden	4
2.	Toelichting over de beleidsbrief Brusselse Aangelegenheden	6
II.	Vragen en opmerkingen van de commissieleden	
1.	Tussenkomst van mevrouw Brigitte Grouwels	9
2.	Tussenkomst van de heer Stefaan Platteau	13
3.	Tussenkomst van de heer Dominiek Lootens-Stael	14
4.	Tussenkomst van de heer Eloi Glorieux	17
5.	Tussenkomst van de heer Sven Gatz	18
6.	Tussenkomst van de heer Walter Vandenbossche	19
7.	Tussenkomst van de Etienne Van Vaerenbergh	21
III.	Antwoorden van de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking	21
IV.	Replieken van de commissieleden met antwoord van de minister	25
V.	Artikelsgewijze bespreking en indicatieve stemmingen	26

DEEL II. VLAAMSE RAND

I.	Inleidende uiteenzetting door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking	
1.	Toelichting over de basisallocaties van programma 11.6	27
2.	Toelichting over de beleidsbrief Vlaamse Rand	27
II.	Vragen en opmerkingen van de commissieleden	
1.	Tussenkomst van mevrouw Brigitte Grouwels	29
2.	Tussenkomst van de heer Eloi Glorieux	30
3.	Tussenkomst van de heer Etienne Van Vaerenbergh	30
4.	Tussenkomst van de heer Stefaan Platteau	32
5.	Tussenkomst van de heer Leo Peeters	32
6.	Tussenkomst van de heer Francis Vermeiren	33
7.	Tussenkomst van de heer Luk Van Nieuwenhuysen	33
III.	Antwoorden van de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking	35
IV.	Replieken van de commissieleden met antwoord van de minister	38
V.	Indicatieve stemming	39

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand besprak op 22 en 30 november 2000 het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001. Het ontwerp van decreet werd besproken samen met de beleidsbrief Brusselse Aangelegenheden (*Parl. St. Vl. Parl. 2000-2001*, nr. 446/1) en de beleidsbrief Vlaamse Rand (*Parl. St. Vl. Parl. 2000-2001*, nr. 448/1). De bespreking had betrekking op de bevoegdheden van de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

DEEL I. BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

I. INLEIDENDE UITEENZETTING DOOR DE HEER BERT ANCIAUX, VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

1. Toelichting over de basisallocaties van programma 11.1 – Brusselse Aangelegenheden

Algemeen

De begroting voor Brusselse Aangelegenheden omvat 1.217,7 miljoen frank aan beleidskredieten. In betalingskredieten gaat het om 1.231,7 miljoen frank. Ten opzichte van de betalingskredieten van 2000 is er een stijging van 62,4 miljoen frank of 5,3%. Ten opzichte van de beleidskredieten van 2000 is er een stijging van 34,5 miljoen frank of 2,9%. In 2000 was er reeds een forse verhoging.

Basisallocatie 12.01

Deze basisallocatie heeft betrekking op de gewone uitgaven voor de versterking van de Vlaamse inbreng in Brussel en de versterking van de band van Brussel met de rest van Vlaanderen. De minister wil een sterk informatie- en promotiebeleid voeren. De verlaging van de kredieten is hier niet mee in tegenspraak. Zo is er een nieuwe basisallocatie 12.02, waarnaar 20 miljoen frank werd geheoriënteerd. De Vlaamse regering maakt afzonderlijke allocaties op voor communicatie. Ook basisallocatie 33.03 stijgt gevoelig. Hierdoor is het mogelijk subsidies met een informatief en promotioneel karakter te verstrekken.

Basisallocatie 12.02

Deze basisallocatie heeft betrekking op de communicatiecampagnes voor de versterking van de Vlaamse inbreng in Brussel en ter versterking van de band tussen Brussel en de rest van Vlaanderen. De minister verklaart de imagocampagne van de Vlaamse Gemeenschap te willen voortzetten, ook ten aanzien van de allochtone gemeenschap. Daarnaast wil hij werken aan de bekendmaking van het Huis van de Communicatie en van het onthaal en het promotienetwerk. Verder is het de bedoeling een campagne op te starten met de Brusselse Taalpromotiedienst en om de informatiebrochure 'Brussel, een veelzijdige mozaïek' te actualiseren.

Basisallocatie 33.01

Deze basisallocatie voorziet in een subsidie aan een niet-openbare regionale tv-zender in Brussel. Het bedrag stijgt met 35,4 miljoen frank tot 56,4 miljoen frank. De reserves zijn uitgeput. Het subsidiebedrag voor de structurele en recurrente kosten moet worden verhoogd. Van de verhoging van 21 miljoen frank gaat er 10 miljoen frank naar de verhuiskosten van TV Brussel in 2001. Het gaat hier bovendien om een structurele verhoging van 11 miljoen frank. Deze verhoging is recurrent en compenseert de vermindering van inkomsten die voortvloeit uit het feit dat men niet langer uit de reserves kan putten.

Basisallocatie 33.02

Het betreft hier de subsidies aan het Kunstenfestival. Die worden in de begroting gehalveerd. Het Kunstenfestival wordt vanaf 1 juli 2001 immers betaald via de begroting Cultuur. Het decreet op de podiumkunsten heeft voor een decretale erkenning van het Kunstenfestival gezorgd. Het Kunstenfestival wordt hier nog van 1 januari 2001 tot 1 juli 2001 gesubsidieerd en zal daarna via een ander kanaal geld ontvangen. Deze wijziging zal voor het Kunstenfestival overigens een forse verhoging betekenen.

Basisallocatie 33.03

Deze basisallocatie betreft de subsidies aan initiatieven ter versterking van de Vlaamse inbreng in Brussel en ter versterking van de band tussen Brussel en de rest van Vlaanderen. Hiervoor is een bedrag voorzien van 110 miljoen frank, wat een verhoging betekent met 64,7 miljoen frank. Deze verhoging is gedeeltelijk een compensatie voor het

onderscheid dat in het verleden in de basisallocaties is gemaakt tussen de versterking van de Vlaamse inbreng en de uitwerking van het beleidsplan Brussel. Desalniettemin gaat het hier om een flinke verhoging.

De projecten moeten zich toespitsen op de rol van Brussel als hoofdstad van Vlaanderen en op het Vlaamse leven in Brussel. Aangezien initiatieven een experimenteel, vernieuwend of uitzonderlijk karakter kunnen hebben, overstijgt dit duidelijk de gewone structurele werking. De initiatieven kunnen in drie categorieën worden onderverdeeld. Er zijn projecten die ervoor zorgen dat alle Vlamingen zich meer thuis voelen in hun hoofdstad, een stad die ze delen met meerdere gemeenschappen en bevolkingsgroepen. Er zijn projecten die de uitstraling van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel verhogen. Er zijn ten slotte ook projecten die het gebruik van de Nederlandse taal promoten.

Om de administratieve behandeling van deze dossiers te optimaliseren en om de flexibiliteit te verhogen, worden de basisallocaties 33.03 en 33.05 vanaf 2001 samengevoegd. De verhoging van deze kredieten is onder meer te wijten aan de jaarlijks terugkerende subsidie aan het Seniorencentrum voor het gratis Lijnvervoer voor 65-plussers in Brussel.

Basisallocatie 33.04

Het betreft hier de betoelaging van een vereniging voor het onthaal en de promotie van de Vlaamse netwerken in Brussel en in Vlaanderen, alsook de subsidie aan de Vlaams-Brusselse taalpromotiedienst. De basisallocatie omvatte in het verleden de rechtsopvolger van het Contact- en Cultuurcentrum. Hiervoor was vorig jaar in een bedrag van 21,2 miljoen frank voorzien. In 1999 bedroeg deze betoelaging 20,9 miljoen frank.

De rol van rechtsopvolger van het Contact- en Cultuurcentrum zal vanaf 2001 door een VZW worden overgenomen. Hoewel er reeds in een verhoging met 18,8 miljoen frank is voorzien, is de opsplitsing nog niet gebeurd. Dit betekent dat er momenteel voor de uitoefening van beide taken in een bedrag van 40 miljoen frank is voorzien. Deze taken zijn enerzijds het onthaal en de promotie en anderzijds de taalpromotie. Voor deze opdrachten moet 40 miljoen frank ruimschoots volstaan.

Deze subsidie gaat naar de VZW Onthaal en Promotie Brussel (OPB). De VZW heeft als doelstellingen het versterken van de band tussen Brussel en Vlaanderen, het verbeteren van de positieve

beeldvorming van de hoofdstad en het totstandbrengen van een betere communicatie met de andere bevolkingsgroepen in de hoofdstad.

Onder de naam Vlaams Huis van de Communicatie wil de minister een centraal en goed zichtbaar communicatiecentrum opstarten. Dit project zal in gemeenschappelijk overleg met de VGC worden gerealiseerd. Aan de hand van een beleidsvisietekst zal een beheersovereenkomst met de VZW OPB worden afgesloten. De vereniging zal niet enkel Brussel op een actieve en toekomstgerichte wijze moeten promoten, maar zal ook ruime aandacht moeten schenken aan de promotie van het Nederlandstalig Brussels netwerk in Vlaanderen en bij anderstalige Brusselaars.

De Vlaams-Brusselse taalpromotiedienst zal de maatschappelijke en strategische aspecten van het Nederlands in Brussel op een dynamische en vernieuwende wijze dienen te behartigen. Deze dienst zal tevens moeten meehelpen aan het structureel en op permanente basis uitvoeren van het taalbeleid.

De doelstelling van dit beleid is dat alle inwoners van Brussel minimaal een passieve, zo mogelijk een actieve en liefst een affectieve kennis van het Nederlands verwerven. Het is tevens de bedoeling om de kennis, de kwaliteit, de zichtbaarheid en de positie van het Nederlands te verbeteren. Een centraal aanspreekpunt met een coördinerende en stimulerende functie dient in dit opzicht een aantal acties te ontwikkelen. Deze acties moeten zich onder meer richten tot het Nederlandstalig onderwijs. Dit moet vanzelfsprekend in overleg met de VGC gebeuren. De VGC heeft op dit vlak immers een aanzienlijke knowhow opgebouwd. Andere acties zijn de uitgave van de Spraakmaker en de sensibilisering van de ondernemingen. Deze punten zijn in het Vlaams regeerakkoord opgenomen en vinden hier hun uitdrukkelijke verwezenlijking.

Basisallocatie 33.05

Het gaat hier om de subsidies voor het uitvoeren van het beleidsplan Brussel. Deze subsidies zijn tot nul herleid, aangezien de uitvoering is samengevoegd met basisallocatie 33.03.

Basisallocatie 33.06

Hierin zijn de subsidies aan VZW de Stadskrant opgenomen. Deze subsidies zijn in 2000 naar 94 miljoen frank opgetrokken. Dit bedrag blijft in 2001 constant. In 2001 wil men vooral aandacht be-

steden aan het optimaliseren van de verspreiding en de promotie van het weekblad 'Brussel deze week' in de Vlaamse Rand en in de rest van Vlaanderen.

Basisallocatie 33.07

Deze basisallocatie betreft de taakklachtendienst. Er is een amendement ingediend om dit engagement op een andere manier concreet vorm te geven. Er is alleszins in de nodige middelen voorzien. Met betrekking tot advies en informatie betreffende de taalwetgeving en taalconflicten, moet er een permanente dienstverlening kunnen worden aangeboden.

Deze dienst zal ter beschikking staan van alle Vlamingen in en buiten Brussel. Het gaat hier om een actief ondersteuningsapparaat. Het lijkt de minister aangewezen om deze dienst door middel van een aanwerving binnen de Vlaamse administratie tot stand te brengen. Een dergelijke organisatie geeft de dienst ook een duidelijker officieel karakter.

Basisallocatie 45.01

Het betreft hier de dotatie aan de VGC. De minister verwijst naar de forse inhaaloperatie die in 2000 is uitgevoerd. Dit jaar is er een indexering gebeurd die het totaalbedrag op 824,4 miljoen frank brengt.

Basisallocatie 45.02

Ook deze basisallocatie heeft betrekking op een dotatie aan de VGC. Het betreft de concrete regeling van de overdracht van roerende en onroerende goederen van de Vlaamse Gemeenschap aan de VGC, wat bij decreet van 1 juli 1994 werd geregeld. Het bedrag van vijftig miljoen frank is gespreid over tien jaar en dient voor het dekken van de kosten van de vervanging, vernieuwing en aanschaffing van roerende goederen, noodzakelijk voor het gebruik van het overgedragen patrimonium.

Basisallocatie 65.01

Deze basisallocatie handelt over de investeringssubsidie voor de VGC in uitvoering van bovenvermeld decreet. Daarin was in een overdracht van 450 miljoen frank voorzien, gespreid over tien jaar en bedoeld voor het dekken van de kosten van de eigenaars voor onderhoud, verbouwing en vernieu-

wingen van overgedragen onroerend goed. De VGC ontvangt deze middelen in de vorm van een investeringssubsidie à rato van 100% van de investeringswaarde.

2. Toelichting over de beleidsbrief Brusselse Aangelegenheden

Versterken van de band tussen Vlaanderen en Brussel

Volgens de minister zorgt de beleidsbrief voor een versterking en verdieping van de beleidsnota. De basisdoelstelling van het Brusselbeleid is een nauwere band tussen Vlaanderen en de hoofdstad nastreven. De minister wil dit via drie wegen verwezenlijken : via zijn rol binnen de Vlaamse regering, via zijn rol als toezichhoudende overheid en via de politieke invloed die hij op de VGC kan uitoefenen en ten slotte via initiatieven binnen de begroting Brusselse Aangelegenheden.

De rol van Brusselse Aangelegenheden binnen de Vlaamse regering

Het is uitdrukkelijk de bedoeling om de 300.000-norm die in het Vlaams regeerakkoord staat verwoord, te halen. Voor elk belangrijk beleidsinitiatief in Vlaanderen wordt Brussel bekeken als een stad met 300.000 inwoners. Daarbij zal een grote waakzaamheid aan de dag worden gelegd, bijvoorbeeld in verband met de zorgverzekering, de herziening van de financiering van de universiteiten en het inburgeringsbeleid.

Om meer aandacht te schenken aan de structurele inbedding van het Brusselbeleid in het algemeen beleid van de Vlaamse regering, wordt er heel wat overleg gepleegd. Van belang zijn ook de opvolgingsrapporten van de Gemengde Ambtelijke Commissie Brussel (GACB). Aan de hand van die informatie zijn er bilaterale gesprekken gevoerd en werd deze problematiek op de regeringsagenda geplaatst, met de vraag om extra input. In het najaar werd een nota met een nieuwe leidraad voor de GACB opgesteld. In de eerste plaats ging het hier over de basisopties voor het Brusselbeleid. De minister zal ook op basis van de vroegere rapporten de bestaande regelgeving doorlichten en oplossingen formuleren.

Er zijn concrete maatregelen opgenomen die de Vlaamse regering in haar geheel en de Vlaamse ministers afzonderlijk moeten nemen in verband

met het nieuwe Brusselbeleid van de Vlaamse regering. Deze nota is het startpunt voor de werking van de nieuwe GACB.

Vanzelfsprekend blijft ook de Vlaamse regering alert met betrekking tot de politieke en de sociale evoluties die de positie van de Vlamingen in Brussel aanbelangen. De regering wil duidelijk de bescherming van de Brusselse Vlamingen op zich nemen en specifieke actiepunten uitwerken in verband met de taalwetgeving.

De relatie met de VGC en de reeds bestaande instellingen van de Vlaamse Gemeenschap

Wat de relatie met de VGC betreft, stelt de minister dat de VGC het bruggenhoofd van Vlaanderen in Brussel is. De VGC moet zich echter meer als dusdanig profileren. Het kan immers niet langer dat de VGC zich blijft opstellen als onderaannemer van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Er zijn een aantal instrumenten om dat te bekomen. De huidige toezichtsregeling dient te blijven bestaan. Er kan geen sprake zijn van een beperking van het toezicht tot de zaken van algemeen politiek belang. Het toezicht moet ook de functionele dossiers omvatten. Concreet zal door de cel Coördinatie Brussel en de Vlaamse administratie worden onderzocht in welke mate de functionele departementen van de Vlaamse Gemeenschap meer kunnen worden ingeschakeld in de toezichtsoverdracht, zoals dat voor andere instellingen en gemeenten reeds gebeurt.

Om de begrotingsperikelen van de voorbije jaren te voorkomen, heeft de regering door een sterk verhoogde dotatie aan de VGC een jarenlang aanslepend structureel deficit opgelost. Het moet wel duidelijk zijn dat het College zich heeft geëngageerd om geen deficitaire begrotingen meer in te dienen gedurende de komende vijf jaar en dus ook geen extra middelen meer te vragen.

Het driemaandelijks overleg tussen de Vlaamse regering en het College van de VGC wordt uitgevoerd na duidelijke afspraken tussen de VGC en de Vlaamse Gemeenschap. Er kunnen grote politieke opties worden besproken, maar ook concrete dossiers.

Via de uitbreiding van de constitutionele autonomie van de VGC zou de band met Brussel ook institutioneel moeten worden versterkt. Rechtstreekse verkiezing van de Brusselse leden in het Vlaams Parlement, de gewijzigde samenstelling van het College van de VGC en het wegwerken van de on-

mogelijkheid om als Brussels lid van de Vlaamse regering gewestverantwoordelijkheid op te nemen, zijn enkele van de actiepunten die zullen worden uitgewerkt.

De minister wil komen tot een beleidsovereenkomst tussen het College van de VGC en de Vlaamse Gemeenschap. Zo kan meer impact worden uitgeoefend op onder meer de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, waarin twee van de drie leden van de VGC zitting hebben met stemrecht. De bicommunautaire sector kan volgens de minister niet langer worden ondersteund door de Vlaamse dotatie aan de VGC.

De eigen initiatieven

Ten slotte kan de minister via de begroting Brusselse Aangelegenheden eigen initiatieven nemen om de band Vlaanderen-Brussel nauwer aan te halen. De facultatieve subsidies in de context van de subsidiegids bieden de mogelijkheid tot financiële ondersteuning van het Vlaams netwerk in Brussel. Om van deze projectsubsidies een efficiënter beleidsinstrument te maken, zullen een aantal maatregelen worden uitgewerkt. Een eerste maatregel is een betere verspreiding van de subsidiegids. In het verleden deden altijd dezelfde mensen er een beroep op. Daarom stelt zich de vraag of iedereen wel voldoende op de hoogte is van de mogelijkheden. De subsidiegids zal vandaar in een ruimere oplage worden verspreid. Er wordt ook extra aandacht geschonken aan organisaties die werken op het raakvlak tussen de gemeenschaps- en gewestaangelegenheden.

Een tweede maatregel ter ondersteuning van de eigen beleidsinstrumenten, is een oproep tot projectvoorstellen in het kader van eigen beleidsopties. Dit biedt ook de mogelijkheid om de verdeling van de kredieten beter te plannen. Het onderscheid tussen de subsidiekanalen van de VGC en Brusselse Aangelegenheden wordt daardoor ook beter afgelijnd.

Een derde maatregel is een impulsbeleid voor vernieuwende initiatieven. Het is de bedoeling om beloftevolle initiatieven een kans te geven. Ze moeten dan wel ernstig zijn, gedragen worden door bewaarde bestuurders, en hun levensvatbaarheid hebben bewezen. Het is geen vereiste dat die projecten reeds na een jaar op eigen vleugels kunnen vliegen. Een begeleide subsidieafbouw is eerder aangewezen.

Een vierde maatregel is de toevoeging van een categorie co-communautaire projecten. Dit zal een

beleidsanalyse toelaten om in het Brusselse meer-talige veld de samenwerking met de Franse Gemeenschap in kaart te brengen. De minister is bereid om ook tweetalige projecten te ondersteunen op uitdrukkelijke voorwaarde dat de inbreng van de Franse Gemeenschap minstens even hoog is – wat nu niet altijd het geval is – en dat er naast een cofinanciering ook een co-beheer is door de Vlaamse en de Franse Gemeenschap.

Subsidiebeleid

In het kader van de subsidies aan VZW's die nominatim zijn ingeschreven in de begroting (de stads-krant, TV-Brussel, ...) zal er worden gewerkt met jaarlijkse beheersovereenkomsten, waardoor deze instellingen nauw worden betrokken bij het eigen beleid van Vlaanderen ten aanzien van Brussel. Ook met de VGC wil men een beleidsovereenkomst totstandbrengen.

Een tweede opmerkelijke subsidie is die voor de VZW Seniorencentrum. Via het systeem van derde betaler werd ervoor gezorgd dat ook de Vlamingen in Brussel massaal gebruik kunnen maken van gratis openbaar vervoer. Dit zal worden voortgezet.

In 2000 heeft de Vlaamse Gemeenschap een overeenkomst afgesloten met het Centrum voor Sociale Stadsontwikkeling over de site van De Lijn. Het centrum zal een projectdossier opmaken over de ontsluiting van het terrein. Concrete mogelijkheden zullen worden onderzocht om op die site projecten op te zetten inzake leef- en woonkwaliteit. Op 15 december worden daarvan de eerste resultaten verwacht.

De regering is tevens actief bezig met de subsidies aan het Nederlandstalig aanbod in de gezondheidszorg. Dat was ook een onderdeel van het actieplan voor het naleven van de taalwetgeving. Er wordt een colloquium voorbereid over de problemen van de Nederlandstalige gezondheidszorg in Brussel en de Vlaamse Rand. Allerlei studies en initiatieven worden geïnventariseerd en getoetst aan alle praktische problemen daaromtrent. Daarnaast zullen beleidsverantwoordelijken hun toekomstperspectieven en actieprogramma voorleggen. Dat kan ook een impuls zijn voor een structureel overleg over de uitbouw van een kwaliteitsvolle Nederlandstalige gezondheidszorg in Brussel.

Er zal ook steun worden geboden aan het Pro-Medicis-project. Dat project probeert vraag en aanbod van Nederlandstalig medisch verzorgend personeel in Brussel op elkaar af te stemmen. Er wordt een inspanning gedaan om voldoende Nederlandstalig

personeel in de Brusselse gezondheidszorg te krijgen. Dit punt werd aangebracht op de laatste interministeriële conferentie over gezondheidszorg, en het staat ook op de agenda van de volgende conferentie. Daar zal de minister de problematiek van de naleving van de taalwetgeving, vooral dan in de gezondheidszorg, aankaarten.

Er worden ook subsidies voor eigen Vlaamse instellingen voorzien. Men wil van de bestaande huizen Vlaamse huizen maken, en waar nodig nieuwe instellingen oprichten. Met de ministers van Welzijn, Onderwijs en Toerisme werden afspraken gemaakt om bijkomende eigen instellingen op deze terreinen op te richten. Ook in de bevoegdheden Cultuur en Jeugd zullen daarvoor investeringssubsidies worden voorbehouden.

Communicatiebeleid

Inzake het communicatiebeleid wil de minister de herkenbaarheid van de Vlaamse instellingen sterk verhogen. Dit zal gebeuren door promotie van en informatie over de Vlaamse netwerken in Brussel via het Vlaams Huis van de Communicatie, een centraal en goed zichtbaar communicatiecentrum dat zijn informatie richt tot de Vlaamse en anderstalige Brusselaars, en tot Vlamingen buiten Brussel. Die anderstalige Brusselaars zijn prioritair de allochtone gemeenschap. Daarvoor wil men een onthaal- en promotiedienst uitwerken, samen met de Dienst voor Cultuurcommunicatie van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, Wonen in Brussel, de Centrale Informatiedienst van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, enzovoort.

In dat Vlaams Huis voor de Communicatie zit ook de VZW Onthaal en Promotie, erfgenaam van het Contact- en Cultuurcentrum. Uiterlijk in december van dit jaar moet het beleidsplan 2001 worden voorgelegd op basis waarvan een beheersovereenkomst wordt opgemaakt. De VZW Cultuurcommunicatie die door de Vlaamse Gemeenschapscommissie ondersteund zal worden, moet informatie met betrekking tot het Vlaams cultureel leven bundelen en op een geïntegreerde manier verspreiden via dat Vlaams Huis voor de Communicatie. Ook met de VGC zal een protocol worden afgesloten over de werking van dat huis. Er moet tevens worden samengewerkt met het op te richten Vlaams Centrum voor Cultuurcommunicatie.

De Stadskrant betreft twee complementaire uitgaven: "Brussel deze Week" en Tram 81. Er zal worden gezorgd voor een betere verspreiding door middel van een geactualiseerd adressenbestand en een postabbonnement.

Omtrent TV-Brussel staat er een publieksonderzoek en een organisatiedoorlichting op de agenda. Het resultaat van deze doorlichting en de positionering van de verschillende partners van de Vlaamse Gemeenschap en van de Vlaamse Gemeenschapscommissie in het geheel van het communicatiebeleid zullen de uitgangspunten zijn bij de opmaak van de beheersovereenkomst met de verschillende partners. Volgens de minister moet TV-Brussel meer ingeschakeld worden in de promotie van Vlaanderen in Brussel, maar ook voor de betere bekendmaking van Brussel in Vlaanderen. De band Brussel-Vlaanderen moet in die zin het essentiële uitgangspunt zijn van "Brussel deze Week", wat nu niet altijd de realiteit is. Hetzelfde geldt voor Tram 81 en TV-Brussel.

Promotie en informatie m.b.t. het Nederlands in Brussel

De Vlaams-Brusselse taalpromotiedienst moet de maatschappelijke en strategische aspecten van het Nederlands in Brussel behartigen en de uitvoering van een taalbeleid verzekeren. Het actieplan om de taalwetgeving te doen naleven, is in deze commissie reeds uitvoerig ter sprake gekomen. Dat houdt in dat de Vlaamse minister van Brusselse Aangelegenheden door de Vlaamse regering gemachtigd werd om de slechte toepassing van de taalwetgeving te agenderen op de interministeriële conferenties. De Taalklachtendienst is een onderdeel van bovenvermeld actieplan.

Campagnes

"Wonen in Brussel" wordt intens voortgezet. De respons is immers bijzonder groot : steeds meer jonge Vlamingen blijken gewonnen voor het leven in de binnenstad.

Intussen loopt reeds de imagocampagne naar anderstaligen. Die wordt ook in 2001 voortgezet. De huidige campagne werkt met 20m²-affiches, met advertenties die gedurende zes weken zullen lopen, maar ook met een TV-spot vanaf 29 november en een spot op een Marokkaanse radiozender. Een van de andere initiatieven in dit verband, is een bezoek aan het Vlaams Parlement met belangrijke vertegenwoordigers van de verschillende gemeenschappen in Brussel. Er is ook nog een sterke ondersteuning via subsidies. In dit verband werd een projectoproep gedaan om verder op deze campagne in te spelen.

De Mozaïekbrochure waarin de rol van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel wordt verduidelijkt,

wordt geactualiseerd en op minimum 30.000 exemplaren gedrukt en verspreid.

Ook Spraakmaker wordt in 2001 geactualiseerd.

Ondersteuning van de Vlaamse Brusselaars via Vlaamse instellingen

Tot slot is het de opdracht van de minister van Brusselse Aangelegenheden om via de Vlaamse instellingen een voortdurende ondersteuning te geven aan de Vlaamse Brusselaars. De regering heeft er zich uitdrukkelijk toe geëngageerd om in financiële middelen te voorzien voor de Brusselse Vlamingen waardoor er geen discriminaties ontstaan tussen inwoners van het Vlaamse Gewest en de Vlaamse inwoners van Brussel. Ook in geval van belastingvermindering en dergelijke zal nauwlettend en creatief worden toegezien op die gelijke behandeling. De regering wil tevens de toepasbaarheid waarborgen van de zorgverzekering in Brussel voor alle leden van de Vlaamse Gemeenschap. Dat betekent niet dat dit mogelijk is voor alle mensen in Brussel.

II. VRAGEN EN OPMERKINGEN VAN DE COMMISSIELEDEN

1. Tussenkomen van mevrouw Brigitte Grouwels

Volgens mevrouw Brigitte Grouwels blijven er na de toelichting over de beleidsbrief en de begroting nog vele punten vaag. Zij wenst daarover verduidelijking te krijgen.

Volgens de spreker getuigt de begroting en de beleidsbrief van een afwezigheid van een globale beleidsvisie op Brussel. Op 11 maart 1997 keurde de vorige Vlaamse regering het beleidsplan Brussel goed. Het beleidsplan bevatte een coherente langetermijnvisie voor Brussel op alle Vlaamse beleidsdomeinen. Alle Vlaamse ministers engageerden zich toen om de Vlaamse inbreng in Brussel en de band tussen Vlaanderen en zijn hoofdstad te versterken. In de begrotingen van 1998 en 1999 werden hiervoor belangrijke extra kredieten vrijgemaakt, zowel op de begroting van Brusselse Aangelegenheden als op de begrotingen van Onderwijs, Welzijn en Volksgezondheid en Cultuur. Deze kredieten waren bestemd voor de eerste fase van de uitvoering van het beleidsplan. Er werd ook voorzien in een jaarlijkse rapportage over de verwezenlijking van het beleidsplan.

In het begin van dit jaar kondigde minister Anciaux in zijn beleidsnota 1999-2004 aan dat de nieuwe regering een geactualiseerd beleidsplan zou opstellen. Dit geactualiseerde beleidsplan zou het licht zien in de loop van 2000, zodat men er rekening mee zou kunnen houden bij de opmaak van de begroting 2001. De minister beloofde overigens ook dat over het geactualiseerde beleidsplan jaarlijkse opvolgingsrapporten zouden verschijnen. Noch in de begroting 2001, noch in de begeleidende beleidsbrief is er echter sprake van het beleidsplan. De begrotingspost waarop in kredieten was voorzien voor de uitvoering van het beleidsplan lijkt zelfs gewoon geschrapt. De kredieten werden overgeheveld naar een algemene subsidiepot. Het beleidsplan Brussel wordt zonder meer afgevoerd. De spreker vraagt of de minister het afgelopen jaar enig initiatief heeft genomen om een geactualiseerd beleidsplan op te stellen. Wanneer zal dat desgevallend gebeuren ?

Een tweede opmerking betreft het horizontale beleid in Brussel over de diverse beleidsdomeinen heen. In het regeerakkoord heeft de Vlaamse regering beloofd de doelgroep van het Vlaamse beleid in de hoofdstad uit te breiden tot 300.000 Brusselaars. De oppositie heeft dit toegejuicht. In zijn beleidsbrief stelt de minister terecht dat het zijn verantwoordelijkheid is erover te waken dat deze belofte geen dode letter blijft en dat de aandacht voor Brussel terug te vinden moet zijn in alle beleidsdomeinen. Noch in de beleidsbrief, noch in de begroting werd echter een horizontaal overzicht gevonden van de inspanningen van de Vlaamse ministers om hun beloften aan de 300.000 Brusselaars in de praktijk te brengen. Heeft de minister, die een en ander moet coördineren, al zo'n overzicht gemaakt ? Wanneer wordt dat openbaar gemaakt ?

In de begrotingsdocumenten en de beleidsbrieven kon nauwelijks iets worden teruggevonden over de invulling van het aangekondigde engagement voor Brussel. Alleen de minister van Toerisme wijdt in zijn beleidsbrief een hoofdstuk aan het toerismebeleid voor Brussel. In de andere beleidsbrieven wordt Brussel niet of nauwelijks vermeld. In de begrotingen zelf is er over dat Brussels engagement evenmin veel terug te vinden. In de begroting Onderwijs wordt gelukkig wel voorzien in 64 miljoen frank voor het voorrangsbbeleid Brussel. In de begroting Maatschappelijk Welzijn wordt voorzien in taallessen voor Brussel in het kader van de integratie van etnisch-culturele minderheden, maar een exact bedrag ontbreekt. De spreker vindt dat de uitgaven voor taallessen in Brussel in vergelijking met die in de andere grote Vlaamse steden te gering zijn. Er werd een extra inspanning beloofd

voor sportpromotie en -sensibilisering in Brussel en de Vlaamse Rand, maar de budgettaire weerslag op de begroting is miniem. Van de in het regeerakkoord beloofde inhaalbeweging voor sportinfrastructuur in Brussel is geen spoor te bekennen. In de begrotingen Cultuur, Stedelijk Beleid en Sociaal Impulsfonds wordt Brussel terloops vermeld, maar nieuwe inspanningen zijn er niet.

De spreker heeft de indruk dat het engagement van de Vlaamse regering tegenover Brussel vooral uit loze beloften bestaat. De minister kan die indruk enkel wegnemen door een overzicht te tonen van de geleverde inspanningen voor de Vlaamse Brusselaars. Kan de minister hierover duidelijkheid scheppen ?

Ook inzake de zogenaamde proactieve rol van de minister ten aanzien van Brussel stelt de spreker zich vragen. Zij wil in het bijzonder de aandacht vestigen op de zorgverzekering. Deze moet integraal toegankelijk zijn voor de Brusselse Vlamingen. Dat is niet alleen een zaak van regelgeving, maar ook van aanbod. De spreker vraagt welke stappen de minister reeds heeft ondernomen ten aanzien van de minister van Welzijn en Volksgezondheid om haar attent te maken op de noodzaak om ook in Brussel over een voldoende aanbod aan zorgvoorzieningen te beschikken. Welke zijn de concrete resultaten op dat vlak ?

Het is volgens mevrouw Grouwels veelzeggend dat er op dit ogenblik slechts twee Vlaamse rusthuizen in Brussel zijn, waarvan er één overigens nog niet is afgewerkt. Gesteld dat de capaciteit zo'n 100 à 120 mensen zal bedragen, waar moeten dan de andere Vlaams-Brusselse senioren terecht ? Hoe zal men dit probleem aanpakken ? Zal men werk maken van de bekende blinde vlekken in de welzijnssector ? Is het juist dat de Vlaamse regering reeds een nota heeft goedgekeurd die bepaalt dat enkel voorzieningen die erkend zijn in het kader van de Vlaamse decreten in aanmerking komen voor de zorgverzekering ? Betekent dit dat – zeker in de startfase – alle bicommunautaire instellingen in Brussel worden uitgesloten en dat Vlamingen daar dus niet terecht zullen kunnen in het kader van de zorgverzekering ? Gesteld dat de bicommunautaire instellingen zijn uitgesloten, dan ontstaat er een enorm vacuüm aan de aanbodzijde. Hoe zal de Vlaamse regering dat vacuüm opvullen ? Zonder aanbod is er immers geen toegankelijkheid van de Brusselse Vlamingen tot het systeem. Is het niet verstandiger om aan individuele bicommunautaire instellingen de kans te bieden om in te stappen in het systeem van de zorgverzekering, uiteraard onder strikte voorwaarden inzake kwaliteit, Neder-

landstalig onthaal en behandeling en mits het aanvaarden van een echte controle hierop vanwege de Vlaamse Gemeenschap. Waarom zou men de zorgverzekering niet aangrijpen om binnen de bicommunautaire sector iets te forceren ? Dat betekent overigens niet dat men mag verzuimen het Vlaamse aanbod versneld uit te bouwen. Naar dat laatste gaat uiteraard de voorkeur uit.

Mevrouw Grouwels merkt op dat Brussel in de beleidsbrief Cultuur slechts terloops aan bod komt. De kredieten voor de Brusselse podia verminderen, naar verluidt omdat een aantal instellingen – zoals de Beursschouwburg en Bronks – zullen worden gefinancierd via het Podiumdecreet. Kan de minister bevestigen dat de middelen voor die instellingen zullen stijgen ? De spreker heeft ook met verbazing vastgesteld dat in geen enkele beleidsbrief nog sprake is van het aangekondigde groot Europees theater.

Dit alles roept bij mevrouw Grouwels vragen op over de coördinerende rol van de minister. In de beleidsnota 1999-2004 werden nog veel beloften gedaan. Er werd een driemaandelijks overleg vooropgesteld met de minister-president en met de ministers van Welzijn, Cultuur, Onderwijs en Toerisme. In de nieuwe beleidsbrief wordt daarover met geen woord gerept. Is er al overleg geweest ? Zijn er concrete resultaten en waar weerspiegelt zich dat in de begroting ?

De spreker merkt op dat de Gemengde Ambtelijke Commissie Brussel (GACB) in de vorige legislatuur belangrijk werk heeft geleverd. Er werd beloofd dat deze geheractiveerd zou worden en in deze beleidsbrief wordt die belofte herhaald. Moet men daaruit afleiden dat de GACB na achttien maanden nog altijd stilligt ? Welke concrete opdracht heeft de minister het voorbije jaar aan de GACB gegeven ? Welke vooruitgang werd er ondertussen geboekt ? Welke opvolging werd er op regeringsniveau gegeven aan de inventarisatie van de structurele inbedding van Brussel in de Vlaamse decreten en regelgeving, die tijdens de vorige zittingsperiode door de GACB werd opgesteld ?

Met betrekking tot de begroting Brusselse Aangelegenheden stelt mevrouw Grouwels dat deze wordt gekenmerkt door twee trends : een globale stagnatie van de beschikbare middelen, en een verschuiven van kredieten tussen bestaande en nieuwe begrotingsposten en een vermindering van de beschikbare kredieten voor projectsubsidies. De begroting Brusselse Aangelegenheden stijgt met 2,92 % ten opzichte van 2000. Gelet op de inflatie en andere aanpassingen is dit eigenlijk een status

quo. Wanneer men bovendien de vergelijking maakt met de rest van de begroting 2001, blijkt dat de begroting Brusselse Aangelegenheden er relatief op achteruitgaat. De kredieten voor de begroting 2001 van de Vlaamse Gemeenschap stijgen immers globaal met 6,73%. De Vlaamse regering heeft duidelijk budgettaire marges, maar de begroting Brusselse Aangelegenheden pikt daar geen graantje van mee. Moet men daaruit besluiten dat Brusselse Aangelegenheden geen prioritair beleidsdomein is ?

De spreker merkt op dat de Brusselse begroting grosso modo drie soorten basisallocaties omvat. Er is in de eerste plaats de dotatie aan de VGC. Deze blijft in 2001 ongewijzigd, afgezien van de indexaanpassing. Dit ligt in het verlengde van het engagement dat de Vlaamse regering eerder dit jaar opgedrongen heeft aan de VGC om geen bijkomende middelen meer te vragen na de uitzuivering van het structureel tekort. Dat lijkt de spreker niet normaal. Ondertussen zijn er op het terrein immers nieuwe en bestaande noden. De komende vier jaar kan er echter niets worden ondernomen om daaraan tegemoet te komen.

Mevrouw Grouwels verwijst naar de drie basisallocaties die nominatim subsidies bevatten, namelijk voor TV-Brussel, de stadskrant en het Kunstenfestival. De begroting voor TV-Brussel stijgt met 21 miljoen frank, waarvan 11 miljoen frank recurrent is. De spreker is verheugd over de stijging maar vraagt zich af of die nieuwe middelen volstaan. Welk bedrag wordt voor de verhuis van TV-Brussel gedragen door de Vlaamse Gemeenschap, de VGC en TV-Brussel ?

De subsidie voor de stadskrant blijft status quo op 94 miljoen frank, ondanks het feit dat men het aantal edities wil verhogen en het verspreidingsgebied wil vergroten. De spreker steunt deze optie maar wijst erop dat er geen extra middelen zijn ingeschreven.

Voor het Kunstenfestival wordt de subsidie gehalveerd. De kredieten voor de tweede helft van 2001 worden overgeheveld naar het podiumkunsten-decreet. Kan de minister daar enige verduidelijking over geven ?

De basisallocaties die betrekking hebben op het beleid inzake Brusselse Aangelegenheden strictu sensu zijn vooral bedoeld om de band tussen Brussel en Vlaanderen te versterken en het Nederlands in Brussel te promoten. De spreker stelt vast dat er hieromtrent met basisallocaties en kredieten werd geschoven. In 2000 konden projecten in het kader

van Brusselse Aangelegenheden worden gesubsidieerd vanuit basisallocatie 33.05 en dit ten belope van 54 miljoen frank, vanuit basisallocatie 12.01 ten belope van 46,5 miljoen frank en vanuit basisallocatie 33.03 ten belope van 45,3 miljoen frank. Samengeteld gaat het om een bedrag van 145,8 miljoen frank dat beschikbaar is voor allerlei projecten. In 2001 ziet het beeld er helemaal anders uit. Van het beleidsplan voor Brussel is geen sprake meer. Het bedrag van basisallocatie 12.01 is gedaald tot 5 miljoen frank en basisallocatie 33.03 stijgt tot 110 miljoen frank. Als men de bedragen optelt, blijft er slechts 115 miljoen frank beschikbaar voor projecten. Hiervan moet men 7,3 miljoen frank aftrekken voor het gratis busvervoer. Dat bedrag zou nog kunnen stijgen. Rekening houdend met die gegevens lijkt er een tekort aan middelen te bestaan. Kan de minister hierover toelichting verstrekken ?

Mevrouw Grouwels stelt vast dat 107,7 miljoen frank naar projecten gaat, wat 38,1 miljoen frank minder is dan in 2000. De rest van de middelen gaat naar communicatiecampagnes. De spreker verklaart zich voorstander van gerichte initiatieven, zoals bijvoorbeeld 'Wonen in Brussel'. De kredieten voor inhoudelijke projecten dalen echter sterk. Hopelijk is het niet de bedoeling om meer communicatie te voeren over minder beleid.

Mevrouw Grouwels verwijst naar de aparte basisallocatie voor een Taalklachtendienst die blijkbaar een taalklachtenfunctie zal krijgen. Hiervoor is een bedrag van 8 miljoen frank uitgetrokken. Is er een relatie met een initiatief van het Vlaams Comité Brussel, waar ook een taalklachtendienst is opgericht die bijstand levert aan mensen ? Hoe ziet de minister die relatie ? Wanneer wordt die functie operationeel ? Wordt er jaarlijks een rapport gemaakt dat ter beschikking wordt gesteld van de commissie ?

De basisallocatie voor het Vlaams Huis voor Communicatie wordt verhoogd van 21,2 miljoen frank tot 40 miljoen frank. Er worden twee diensten gesubsidieerd, namelijk OPB dat de opvolger wordt van het Contact- en Cultuurcentrum, en een taalpromotiedienst. Hoe wordt die 40 miljoen frank precies opgedeeld ? In welke mate gaat het om werkings-, personeels- of uitrustings- en infrastructuurkosten ? Gaat een deel van de OPB-kredieten naar de infrastructuur van het Vlaams Huis voor Communicatie ? Zo ja, hoeveel ? Zo neen, betekent dit dat de VGC het bedrag ter beschikking moet stellen ?

De taalpromotiedienst lijkt de spreker een interessant initiatief. Wordt dit een VZW of een overheidsdienst ? Komt deze dienst in het Vlaams Huis van de Communicatie terecht ? Zo neen, waar zal men deze dienst dan wel huisvesten ? Wie moet voor die huisvesting zorgen ? Betekent de samenwerking met de VGC ook dat de VGC een deel van het budget voor haar rekening neemt ? Zo ja, over hoeveel geld gaat het dan ?

De VZW Cultuurcommunicatie wordt in de beleidsbrief vermeld maar in de begroting is daarvan niets terug te vinden. De spreker citeert vervolgens uit de beleidsbrief : 'Op korte termijn moeten de VGC en de Vlaamse Gemeenschap een eenduidig beleidsplan uitwerken met betrekking tot de financiële input, de geformuleerde doelstellingen en de bestuurlijke, operationele en organisatorische aspecten van het Vlaams Huis van de Communicatie.' Moet men hieruit concluderen dat er op dit ogenblik geen duidelijke afspraken zijn gemaakt inzake de financiële verantwoordelijkheid, de doelstellingen, het beheer en de werking van het Vlaams Huis van de Communicatie ? De spreker vindt het opstarten van een herkenbaar Vlaams Huis van de Communicatie weliswaar een aantrekkelijk idee, maar het is voor haar niet duidelijk welke vorderingen het afgelopen jaar in dit dossier zijn gemaakt.

Wanneer wordt de dienst Onthaal en Promotie Brussel operationeel ? Over welke middelen en over welke infrastructuur zal deze dienst kunnen beschikken ? Onder welke beleidsverantwoordelijkheid ressorteert deze dienst ? Hoe zit het met de VZW Cultuurcommunicatie ? Over welke middelen en over welke infrastructuur zal deze VZW kunnen beschikken ? Hoeveel personeel zal er werken ? Wordt het een Nederlandstalige of een co-communautaire vereniging ? Onder wiens verantwoordelijkheid ressorteert deze vereniging ? Hoe zal de beheersstructuur en de interne organisatie van het Vlaams Huis van de Communicatie eruit zien ?

Mevrouw Grouwels staat positief tegenover het dossier van de site van De Lijn. De aanstelling van een projectmanager is alleszins een goede zet en de persoon die hiervoor is aangetrokken, lijkt bovendien geschikt. De spreker hoopt dat de concrete invulling in de toekomst samen met de minister van Brusselse Aangelegenheden kan worden besproken.

Mevrouw Grouwels staat achter de oplossing van het probleem van de 65-plussers op de bussen van De Lijn. Zij heeft echter vernomen dat er onvol-

doende middelen zouden zijn om deze oplossing in de praktijk te brengen. Hoe zal de minister dat te kort aanpakken ?

Hoewel de spreker veel van de genomen initiatieven kan goedkeuren, kan zij niet aanvaarden dat er middelen worden onttrokken aan projecten die op het terrein zelf ontstaan. De projectwerkingen gaan immers achteruit en er komen geen extra inspanningen, maar enkel verschuivingen van middelen. Die verschuivingen gaan ten koste van de Vlaamse initiatiefnemers in Brussel. De basisorganisaties vormen nochtans de barometer van de noden op het terrein en beantwoorden vaak aan reële behoeften. Er worden daarvoor nu minder middelen uitgetrokken, zodat men zich vragen kan stellen bij de voornemens in de beleidsbrief. Men wil de subsidiegids ruimer verspreiden en impulsen geven aan nieuwe projecten. Aangezien het beschikbare budget voor projectsubsidies drastisch wordt verlaagd, kan men zich afvragen hoe men dit wil waarmaken.

De fundamentele kritiek van de spreker is dat de regering te veel beloftes doet en dat vragen naar de inlossing van gedane beloftes momenteel met nieuwe beloftes beantwoord worden. De reeds gedane beloftes hebben een gigantische morele schuld gecreëerd. De Vlaamse regering moet dringend werk maken van het inlossen van de gedane beloftes. Positieve sfeerschepping is onvoldoende. Volgens de spreker is dit dan ook een krimpbegroting. Vergelijken met de globale groei van de Vlaamse begroting is er sprake van een relatieve achteruitgang. De CVP-fractie zal deze begroting en de bijhorende beleidsbrief dan ook niet goedkeuren.

2. Tussenkoms van de heer Stefaan Platteau

De heer Platteau is van oordeel dat deze beleidsbrief en begroting wel heel wat te bieden hebben, zodat zijn fractie ze zal goedkeuren. Op de opmerking dat deze begroting een krimpbegroting is, antwoordt hij dat geld niet steeds een synoniem is van kwaliteit. Het beschikbare geld moet beter worden aangewend. Volgens mevrouw Grouwels zou er een gigantische schuld zijn ten overstaan van de Brusselse Vlamingen, te wijten aan het verschil tussen wat is beloofd en wat is gerealiseerd. De spreker merkt op dat mevrouw Grouwels tijdens de vorige legislatuur ruim de gelegenheid had om daar iets aan te doen.

De heer Platteau verklaart eerder pessimistisch te zijn wat de toekomst van Brussel, van het Neder-

lands, van de Vlaming en van de Vlaamse cultuur betreft. Hij heeft zelf twintig jaar in Brussel gewoond, werkt al heel zijn leven in Brussel en woont op dit ogenblik nog steeds in de omgeving van Brussel. Hij merkt een duidelijk verschil tussen nu en twintig jaar geleden. Ter illustratie verwijst hij naar zijn appartement in Koekelberg dat te huur staat. Twintig jaar geleden kreeg de spreker in zo'n geval telefoontjes van Vlamingen en Franstaligen. Het grootste deel van de geïnteresseerden waren Franstaligen, maar die schakelden over op het Nederlands als zij hoorden met een Nederlandstalige te maken te hebben. Op dit ogenblik krijgt de spreker voor zijn appartement nooit telefoon van een Nederlandstalige, laat staan van een anderstalige die Nederlands praat. Bovendien zijn van de tien mensen die hem bellen er negen geen Belg. Dat betekent dat de situatie in Brussel sterk achteruitgaat. In een omgeving waar er vroeger niet al te veel niet-Belgen woonden, zijn nu ook de niet-Belgen doorgedrongen. Er ontwikkelt zich dus een enorm vreemdelingenprobleem dat met de dag erger wordt en daar moet iets aan worden gedaan.

De heer Platteau merkt op dat het aantal Vlamingen in Brussel daalt. De Nederlandse taal en cultuur heeft het in Brussel dus hard te verduren. De minister probeert daar iets aan te doen en zijn voorstellen bevatten heel wat positieve punten. Minister Anciaux heeft gezegd dat jonge Vlamingen opnieuw naar Brussel trekken. Mevrouw Grouwels heeft daar destijds als minister voor geijverd. Dat was een goed project dat nog steeds wordt voortgezet. Nu wordt het meer benadrukt en het begint vruchten af te werpen. Er zijn in de binnenstad nieuwe mogelijkheden voor jonge Vlamingen en die maken daar gebruik van. Dat negeren zou getuigen van een gebrek aan realiteitszin. Er is dus een positieve evolutie. Ook positief is dat de Vlaams-Brusselse senioren nu de kans krijgen om gratis de bus te nemen. Dat heeft veel moeite gekost, maar het is uiteindelijk gelukt.

Volgens de heer Platteau getuigt de beleidsbrief wel degelijk van een globale visie op Brussel, maar het is niet makkelijk om een bijpassende strategie uit te bouwen. De spreker verklaart steeds te hebben gepleit voor een 'aspectuele' aanpak van het Brusselse probleem in plaats van zich te concentreren op een globale aanpak. De problemen van Ukkel zijn immers niet dezelfde als die van Anderlecht of Koekelberg. Men moet zich niet concentreren op gebieden waar de strijd toch al werd verloren. Men moet die natuurlijk niet verloren laten gaan, maar in Sint-Gillis bijvoorbeeld moet men niet komen aandragen met allerhande initiatieven. Veelal zal het geld daarvoor immers worden be-

steed aan de Franstaligen in plaats van aan de Vlaamse cultuur.

Volgens de spreker moet men zich vooral richten op het westelijk deel van Brussel, waar de Vlamingen sterker staan. Men moet meer gebiedsgericht werken en dat moet meteen ook de globale visie op Brussel worden. De spreker dringt daar bij de minister en de regering in het algemeen nogmaals op aan.

Met betrekking tot de zorgvoorzieningen treedt de heer Platteau de stelling van mevrouw Grouwels bij. Er moeten inderdaad meer zorgvoorzieningen komen. Bepaalde mensen stellen dat er voor de Vlamingen wat dat betreft toch wel een en ander voorhanden is op het gemeentelijk vlak. Niettemin moet Vlaanderen ook in deze aangelegenheid de initiatieven verscherpen en verstevigen. Twee Vlaamse rusthuizen voor een stad als Brussel vindt de spreker toch wel een beetje weinig.

De spreker apprecieert dat de Vlaamse regering steeds meer een link legt tussen Brussel als hoofdstad, als internationale stad, als grootstad en als hoofdstad van Europa enerzijds, en de Rand, het hinterland en Vlaanderen in het algemeen anderzijds. Dat er meer aandacht gaat naar die link blijkt uit de beleidsbrief en het geldt dat ter beschikking wordt gesteld. Er moet meer in de richting worden gewerkt van de delen van Brussel die nog Vlaams zijn en waar de Vlamingen nog iets te zeggen hebben.

3. Tussenkoms van de heer Dominiek Lootens-Stael

Volgens de heer Lootens-Stael kampt deze beleidsbrief met een gebrek aan ambitie en een teveel aan onmacht. Hij geeft blijk van onwil om daadwerkelijk iets te doen voor de Brusselse Vlamingen. De pessimistische – maar realistische – situatieschets van de heer Platteau benadert volgens de spreker de realiteit. De situatie in Brussel is niet rooskleurig voor de Vlaamse Gemeenschap. De weinige Vlamingen die naar de binnenstad van Brussel komen, wegen niet op tegen het aantal dat Brussel verlaat. Heel wat van die jonge mensen verlaten de stad ook opnieuw zodra ze een gezin hebben gevormd en kinderen hebben.

De spreker verwijst naar de beleidsnota 1999-2004 inzake Brusselse Aangelegenheden. Die gaf volgens hem blijk van een betrekkelijk gezonde visie op de verhouding tussen Vlaanderen en Brussel.

Anderzijds stond de spreker steeds sceptisch tegenover de geregelde verwijzingen in de beleidsnota naar de Costa als oplossing voor alle problemen.

Ter illustratie citeert de spreker enkele passages uit de beleidsnota. Op pagina 15 : 'In het Costa-debat willen we uitdrukkelijk de volgende punten verdedigen : een wettelijk gegarandeerde Vlaamse aanwezigheid in de schepencolleges, gemeenteraden, OCMW-bureaus en -raden ; een bevoegdheids-overdracht van de stedelijke gemeenschapsmateries naar de twee gemeenschappen, zodat ze door de gemeenschapscommissies kunnen worden behandeld ; een bevoegdheidsoverdracht van andere bevoegdheden die de gemeentegrenzen overschrijden – veiligheid, leefmilieu, ruimtelijke ordening – naar de gewesten. De Brusselse gemeenten moeten in dit toekomstperspectief een specifieke lokale rol spelen en een burgernabije antenne zijn voor het grootstedelijk beleid op het niveau van geheel Brussel.' Op pagina 16 : 'Op het gebied van de hoofdstedelijke en de internationale rol is er bijgevolg een deficit vast te stellen. Dit gegeven moet door de gemeenschappen in het kader van de Costa-besprekingen worden uitgepraat. Het zou wenselijk zijn mocht de actieradius van die verplichte samenwerking worden uitgebreid tot een aantal gewestmateries, zoals ruimtelijke ordening, mobiliteit, werkgelegenheid, exportpromotie, internationale promotie en grote infrastructuurwerken.' Op pagina 30 : 'In het kader van de besprekingen tussen de gemeenschappen moeten de controlemechanismen en sancties worden herzien, zodat een correcte toepassing van de taalwetgeving gewaarborgd kan worden.'

De heer Lootens-Stael herinnert aan zijn opmerkingen bij de bespreking van de beleidsnota, namelijk dat het doorschuiven van oplossingen voor fundamentele problemen naar de Costa een vorm van vaandelylucht was. Dat wordt vandaag bewaarheid. De Costa heeft plaatsgevonden maar heeft geen resultaten opgeleverd. Integendeel is de situatie van de Brusselse Vlamingen er door de Costa nog op achteruitgegaan door de versterking van de Brusselse geweststructuren en door de overheveling van de organieke gemeentewet naar het Brussels Gewest. Daardoor worden de Brusselse Vlamingen nog meer uitgeleverd aan de Franstalige politieke cultuur van willekeur en wetsovertredingen en wordt Brussel verder van Vlaanderen losgemaakt, zodat de laatste inspraakmogelijkheid van Vlaanderen in Brussel werd weggeknipt. Brussel hangt vanaf nu nog met een zijden draadje aan Vlaanderen vast. De huidige Vlaamse vertegenwoordigers in de VGC of in de Brusselse Gewest-

instellingen zullen daar geen verandering in kunnen brengen.

Nu de federale Costa-besprekingen definitief zijn afgerond wil de spreker van de minister vernemen wat de stand van zaken is inzake de gedane beloftes in de beleidsnota. Hoe zit het met de gewaarborgde Vlaamse vertegenwoordiging in de plaatselijke besturen ? Waar is de bevoegdheidsoverdracht van stedelijke gemeenschapsmateries naar de beide gemeenschappen ? Waar is de bevoegdheidsoverdracht van andere bevoegdheden die de gemeentegrenzen overschrijden naar de gewesten ? Waar komt er een verplichte samenwerking omtrent een aantal gewestmateries ? Waar zijn de extra controlemiddelen en sancties om de toepassing van de taalwetgeving eindelijk af te dwingen ? Hoe denkt de minister bijgevolg in de huidige situatie nog een en ander te kunnen verwezenlijken op al deze vlakken ?

In deze beleidsbrief wordt op al die vragen geen antwoord geboden. Betekent dit dat de minister de verwezenlijking van al die punten laat vallen ? Of overweegt hij ze vooralsnog te verwezenlijken in het kader van het Lambermont-akkoord ? De spreker wijst erop dat de partij van de minister nodig is om een tweederdemeerderheid te bekomen in het federale parlement, wat onontbeerlijk is voor verdere stappen in de staatshervorming. De minister kan dus nog stevige druk uitoefenen om het voor Vlaanderen en voor de Brusselse Vlamingen catastrofale Lambermont-akkoord in positieve zin bij te sturen. De minister is trouwens ook onontbeerlijk in de Vlaamse regering. Hoe zal hij daar zijn macht als minister uitoefenen ?

Naast deze fundamentele kritiek heeft de spreker nog enkele punctuele vragen en bedenkingen. De Vlaamse regering heeft haar doelpubliek op 300.000 Brusselaars vastgesteld. Dat is volgens de heer Lootens-Stael een arbitrair en absurd getal. Het doelpubliek van Vlaanderen in Brussel kan enkel slaan op de volledig autochtone Brusselse bevolking, zijnde meer dan 600.000 personen. Dit zijn dus de Nederlandstalige Vlamingen en de verfranse Vlamingen samen. Indien men de gezonde ambitie heeft om Brussel op te eisen als een integraal deel van Vlaanderen, moet men rekening houden met alle autochtone Brusselaars.

Met betrekking tot het taalhoffelijkheidsakkoord, stelt de spreker dat dit van in het begin door de opstellers ervan bedoeld was als een instrument om de wet te overtreden, dus niet als een instrument om de taalwetgeving toe te passen. Men spreekt dan ook beter over het taalwetovertreedingsak-

koord. Dat blijkt immers duidelijk uit de cijfers voor 1998 en 1999, waaruit men kan afleiden dat nooit tevoren door de plaatselijke Brusselse besturen zo veel personeelsleden werden aangeworven die niet over een tweetaligheidsattest beschikken. En voor de OCMW's waren er nog nooit te voren zo weinig vernietigingen. Er zijn dus veel meer illegale benoemingen, maar veel minder vernietigingen. Nog nooit werd de taalwetgeving in Brussel in die mate met de voeten getreden. Op de interministeriële conferentie moet de minister dus niet de uitholling van het akkoord aanklagen, maar wel het akkoord zelf vermits het aan de basis ligt van het incivieke gedrag dat in Brussel wordt tentoon gespreid. Het taalhoffelijkheidsakkoord moet met andere woorden verdwijnen.

De minister heeft aangegeven dat hij het toezicht over de VGC niet wenst te beperken tot zaken van algemeen belang maar ook wil uitbreiden tot de functionele dossiers. Dit verheugt de spreker omdat op die manier meer duidelijkheid wordt geschapen inzake de toezichtsbevoegdheid. Wat bedoelt de minister in dat kader precies met functionele dossiers ? Voor het Vlaams Parlement is het immers interessant om weten op welke wijze men zijn controlebevoegdheden kan uitoefenen ten aanzien van de VGC.

De minister geeft in zijn beleidsbrief aan te streven naar een rechtstreekse verkiezing van de Brusselse leden in het Vlaams Parlement. Hoe en wanneer denkt de minister dit te kunnen waarmaken ?

De Vlaamse subsidies zijn hoofdzakelijk voor twee doelgroepen bestemd, namelijk enerzijds voor acties om de band tussen Vlamingen en Brusselse Vlamingen aan te halen en anderzijds voor acties om de band tussen Vlamingen en vreemdelingen in Brussel aan te halen. De spreker begrijpt niet waarom men er wel naar streeft de banden aan te halen met de in Brussel wonende vreemdelingen, die eerder geneigd zijn aansluiting te zoeken bij de Franse Gemeenschap, maar niet met de honderdduizenden verfranse Vlamingen. Welke logica steekt daar achter ? Het lijkt toch veel gemakkelijker om de verfranse Vlaming voor de Vlaamse Gemeenschap terug te winnen dan zich op de vreemdelingen te focussen.

De imagocampagne naar anderstalige Brusselaars is volgens de heer Lootens-Stael onderhuids tegen het Vlaams Blok gericht. Op de opmerking van de heer Francis Vermeiren dat het Vlaams Blok in Brussel zelf campagne voert in het Frans, stelt de heer Lootens-Stael dat men vanuit de Vlaamse Gemeenschap in Brussel een beleid moet voeren dat

zich richt tot de hele stad, en niet tot een beperkte club. Het Vlaams Blok heeft de ambitie om te beweren dat Brussel in zijn geheel tot Vlaanderen behoort en dat Brussel de hoofdstad van Vlaanderen is. In die zin is het onlogisch om het beleid te richten op de niet-Europese vreemdelingen – de ‘nieuwe Belgen’ – en de verfranste Vlamingen buiten beschouwing te laten.

De spreker herhaalt dat de imogacampagne gedeeltelijk gericht is tegen het Vlaams Blok, dat eens te meer wordt uitgescholden voor een bende racisten en extremisten. Dat staat niet met zoveel woorden in de beleidsbrief, maar het Vlaams Blok werd wel vermeld op de persconferentie waarop de campagne werd voorgesteld. De campagne richt zich tot de vreemdelingen. Op de affiche staat een vrouw van Marokkaanse origine, waardoor het beeld verspreid wordt dat vreemdelingen en Vlamingen in Brussel dezelfde strijd voeren. De spreker verwijst naar het feit dat in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel heel wat Franstalige kinderen school lopen. Zij hebben bij het Nederlandstalig onderwijs aangeklopt om de concentratiescholen in het Franstalig onderwijs te ontvluchten. Stilaan krijgt evenwel ook het Nederlandstalig onderwijs te kampen met een toevloed van vreemdelingen en dus met concentratiescholen. De keuze van Franstalige leerlingen voor het Nederlandstalig onderwijs wordt aan Vlaamse kant voorgesteld als een zegen en als een stap in de hervervlaamsing van Brussel. Een van de resultaten van de imogacampagne zal een stijging zijn van het aantal concentratiescholen aan Vlaamse kant. Het eerste effect, de komst van Franstaligen naar Vlaamse scholen, zal daardoor verloren gaan. Hieruit blijkt duidelijk een gebrek aan coherentie.

De heer Lootens-Stael vraagt welke initiatieven de minister wil subsidiëren en welke bedragen werden toegewezen. Kunnen die gegevens aan het verslag worden toegevoegd? Voor het eerst worden subsidies ingeschreven voor zogenaamde co-communautaire projecten. De spreker staat hier een beetje huiverachtig tegenover. Zijn ervaring leert dat in dergelijke gevallen de Vlamingen de rekening mogen betalen, maar zelden de bijbehorende dienstverlening krijgen, of althans niet in de eigen taal. Zal er een effectieve controle op de Nederlandstaligheid van deze initiatieven gebeuren?

Met betrekking tot het communicatiebeleid stelt de spreker dat de media die in dit beleid zijn ingebed een totaal gebrek aan objectiviteit tentoon spreiden. Als voorbeeld citeert hij het verkiezingsnummer van Tram 81 dat een overzicht biedt van alle Vlaamse kandidaten en lijsten volgens ge-

meente. De grootste Vlaamse partij in Brussel biedt zich aan in dertien gemeenten, maar wordt nergens vermeld. Op de opmerkingen van leden dat het Vlaams Blok een tweetalige campagne voert, antwoordt de spreker dat het Vlaams Blok een Nederlandstalige lijst is die in Brussel – net als andere Vlaamse partijen – een tweetalige campagne voert. Zelfs al maakt het Vlaams Blok tweetalige propaganda, dan nog is en blijft het een Nederlandstalige partij. De CVP bijvoorbeeld voerde ook een tweetalige campagne en stond wel in Tram 81. In een publicatie op kosten van de Vlaamse Gemeenschap negeert men echter de grootste Vlaamse partij in Brussel, hetgeen men moeilijk objectief kan noemen.

De heer Lootens-Stael verwijst naar de oprichting van nieuwe VZW's, onder andere de VZW Onthaal en Promotie Brussel. Volgens welke criteria worden die VZW's samengesteld? Wie zal er de lakens uitdelen? Ressorteren zij onder het Cultuurpact? Overigens valt eens te meer op dat deze VZW's zich richten tot alle denkbare doelgroepen, behalve de verfranste Vlamingen.

De spreker stelt vast dat de minister geen vat krijgt op de problematiek om de taalwetten te doen naleven. De minister had in dat verband veel hoop gesteld op de Costa maar die is intussen zonder resultaat afgelopen. Een tweede probleem is dat de schorsingsbevoegdheid van de Brusselse voogdij niet bestaat, het gaat om een vernietigingsbevoegdheid. Aangaande het principe van de tweetalige ambtenaar merkt de spreker op dat dit principe reeds bestaat en dus niet meer moet worden ingevoerd. Het wordt alleen niet toegepast.

De heer Lootens-Stael stelt vast dat de minister wenst te zorgen voor financiële middelen voor de Brusselse Vlamingen, en zo te voorkomen dat er discriminaties zouden ontstaan tussen de inwoners van het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Brusselaars. Bij belastingverlagingen in het Vlaamse Gewest zou hij de nodige creativiteit aan de dag leggen om de Vlaamse Brusselaars een gelijkaardig voordeel aan te bieden, bijvoorbeeld inzake de zorgverzekering voor alle leden van de Vlaamse Gemeenschap. Hierbij stelt zich het probleem van discriminatie tussen Brusselaars onderling. In het Brussels Parlement heeft men naar aanleiding van het gratis busvervoer van De Lijn een motie goedgekeurd waarin staat dat er geen discriminatie mag ontstaan van personen op basis van de gemeenschap waartoe ze behoren. Het is volgens de spreker hallucinant dat alle traditionele Vlaamse partijen deze motie hebben goedgekeurd, wetende dat de Vlaamse Brusselaars al jaren worden gediscrimi-

mineerd in openbare diensten omdat de taalwetgeving met de voeten wordt getreden. Hoe denkt de minister de Brusselse Vlamingen mee te laten genieten van een belastingvermindering ?

De spreker kan niet akkoord gaan met de ingediende amendementen over de taalklachtendienst. Oorspronkelijk leek die dienst heel herkenbaar te zijn, maar nu dreigt ze te verworden tot een van de vele diensten in de administratie. Dat is voor de Brusselse Vlaming een speld in een hooiberg zodat de dienst weinig resultaat zal opleveren.

Tot besluit stelt de heer Lootens-Stael dat de beleidsbrief en de begroting hem zwaar hebben ontgoocheld. Nog erger is dat de beloftes uit de beleidsnota niet worden waargemaakt. Integendeel, er zijn een aantal maatregelen genomen die de zaak nog veel erger maken. Nochtans zaten de minister en zijn partij in een sleutelpositie. Welke inbreng heeft de minister in de federale Costa gehad ?

4. Tussenkost van de heer Eloi Glorieux

De heer Glorieux vindt het streven naar een nauwere band tussen Vlaanderen en Brussel een te rechte basisoptie. Men mag zich echter niet te paternalistisch opstellen. Er wordt in de beleidsbrief bijvoorbeeld gezegd dat er een gebrek is aan openheid vanuit Brussel naar de Vlaamse regering. Men mag niet vergeten dat dat in omgekeerde richting ook door de Brusselse Vlamingen zo wordt gevoeld.

Een andere algemene opmerking is dat het niet klopt dat Brussel twee duidelijk omschreven gemeenschappen heeft : een Vlaamse en Franstalige. De twee gemeenschappen leven niet echt naast elkaar, er treedt een grote vermenging op. 57% van de Brusselse gezinnen bijvoorbeeld is taalhomoog, waarvan 9% Vlaams. Toch is ook 43% taalgemengd.

De intentie van de Vlaamse regering om in Brussel de norm van 300.000 Brusselaars te hanteren, is positief. De minister moet dat nauwlettend opvolgen in alle beleidsdomeinen en die intentie moet zich in de verschillende budgetten reflecteren.

Wat de GACB en alle andere overlegorganen tussen de Vlaamse regering en de VGC betreft, meent de spreker dat die moeten worden samengeroepen op initiatief van de minister bevoegd voor Brussel-

se Aangelegenheden. In welke mate vindt dergelijk overleg geregeld plaats ?

Aangaande de taaltoestanden in de instellingen van de gemeenschappelijke gemeenschapscommissie benadrukt de spreker dat dit in feite een Brusselse aangelegenheid is. Vlaanderen heeft eigenlijk geen wettelijke bevoegdheid terzake. Het zou dus verkeerd zijn om in dit verband al te paternalistisch op te treden.

Inzake de relatie met de VGC en de bestaande instellingen van de Vlaamse Gemeenschap wordt de voorgedij door de Vlaamse regering geregeld door de Brusselwet. Afwijkingen hierop behoren dan ook niet onmiddellijk tot Vlaamse bevoegdheid.

Met betrekking tot de gemeenschapscommissies merkt de spreker op dat zij een dubbel kader hebben. Aan de ene kant zijn ze een verlengstuk van de gemeenschappen. Aan de andere kant vormen ze een statuut sui generis om gemeenschapsmateries te behartigen in het Brusselse. De gemeenschapscommissies zijn dus een wezenlijk onderdeel van de Brusselse instellingen. Het zou dan ook niet eerlijk zijn als men hen als een soort van onderaannemer van de Franse of van de Vlaamse Gemeenschap zou behandelen.

De heer Glorieux merkt op dat er inhoudelijke doelstellingen voor TV-Brussel zouden worden geformuleerd. Hij roept hier op tot enige voorzichtigheid. De pers is immers heel gevoelig voor inhoudelijke controle door de overheid.

De spreker vindt de subsidies voor 65-plussers voor gratis vervoer via De Lijn heel positief. Het is belangrijk dat de doelgroep van 300.000 Brusselaars consequent doorgetrokken wordt als het gaat over het berekenen van het aantal 65-plussers dat daarvoor in aanmerking zou komen. De evolutie in het dossier van de site van De Lijn is eveneens bijzonder positief. Het is heel belangrijk dat de uiteindelijk gekozen eindbestemming ook werkelijk de kwaliteit van het wonen en het leven in die omgeving verbetert.

Met betrekking tot het communicatiebeleid pleit de spreker ervoor dat de publicaties van de Stadskrant, Brussel deze Week en Tram 81, niet louter overheidsinformatiebladen zouden worden. Ze dienen er voornamelijk te zijn om over Brussel te informeren. De regeringsovereenkomsten met de Stadskrant en TV-Brussel zijn nuttige instrumenten, maar het is niet duidelijk of het echt werkbaar is om dat op een jaarlijkse basis te doen. Er is zeker een algemeen kader nodig waarbinnen deze

media zich verder moeten ontwikkelen. Misschien kan voor 'Wonen in Brussel' worden gedacht aan een uitwisseling tussen het infocentrum Wonen in Brussel en het verbindingsbureau Brussel-Europa. Het verbindingsbureau adviseert nu al Nederlanders die in onze hoofdstad komen wonen.

In verband met de imagocampagne gericht op anderstaligen, moet het verkeerde idee dat bij vele inwoners van Brussel leeft, namelijk dat alle Vlamingen rechts-extremisten en racisten zijn, worden gebannen. Dat imago betekent een grote rem op de ontwikkeling van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel en op de integratie van anderstaligen in Vlaanderen. De spreker juicht de campagnes dan ook volmondig toe.

5. Tussenkoms van de heer Sven Gatz

De heer Gatz verklaart dat hij het volledig eens is met heel wat zaken die onder de titel 'basisoptie voor Brussel' in de beleidsbrief staan vermeld, bijvoorbeeld het benadrukken van de hoofdstedelijke rol van Brussel en de doelstelling om een grotere Vlaamse greep te krijgen in Brussel. De spreker heeft hier en daar echter moeite met de manier van formuleren. Zo spreekt de beleidsbrief over de 'gevaarlijke dynamiek die de Vlaamse Brusselaars dreigt te verbrussen op politiek niveau'. Enerzijds heeft de minister hierin gelijk, maar anderzijds gaat het hier over een realiteit. Zelfs als men 11 jaar werking van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest buiten beschouwing laat, zijn een aantal mensen tegelijk Vlaming én inwoner van Brussel. Het gevaar dreigt misschien wel dat men teveel één richting uitgaat, maar er bieden zich ook kansen om op die manier voet aan de grond te krijgen in Brussel.

De spreker had een helderder besluit van de 'basisoptie voor Brussel' verwacht. Op andere plaatsen in de beleidsbrief spreekt de minister over het sterker verankeren van de VGC in de Vlaamse Gemeenschap. Het zou logischer zijn dat die aspecten worden opgenomen in de basisoptie. De buitenwereld zou dan een duidelijker beeld hebben gekregen.

Over het taalhoffelijkheidssakkoord is al heel wat gezegd. Iedereen gebruikt er een eigen term voor. De ene spreekt over het taalakkoord; de heer Lootens heeft het over het taalwetovertreedingsakkoord. Helaas geeft de Raad van State geen eenduidige interpretatie over de toepassing van de taalwet op de contractuele personeelsleden. Dat

heeft vervelende gevolgen. In de beleidsbrief wijst de minister erop dat de administratieve voorgedij op de taalwet zo ineen zit dat ze in het nadeel van de Vlamingen speelt. Daarom werd een oplossing gezocht en werd de taalwet aangevuld met een omzendbrief. Die aanvulling en verduidelijking is de minst slechte oplossing. Dat standpunt heeft de spreker ook vertolkt in het Brusselse Parlement. De Brusselse regering aanvaardt nu dat het taalakkoord wordt behouden. Dat houdt in dat de Fransstaligen het eens zijn met het standpunt dat de contractuelen wel degelijk zijn onderworpen aan de taalwetgeving. De Vlamingen hebben toegezegd dat in bepaalde gevallen een taalexamen kan worden afgelegd binnen de twee jaar na indiensttreding. De taalexamens zijn op dit ogenblik echter onvoldoende functioneel en niet gemoderniseerd. Zolang er geen aanpassingen komen, moet volgens de spreker het taalakkoord eenmalig worden verlengd voor twee jaar. Aan de verlenging moet wel een voorwaarde worden verbonden, namelijk dat de reserves die nu worden opgebouwd in de BGDA bij voorrang moeten worden benut voor het aanstellen van vervangers, zelfs als iemand reeds twee jaar in dienst is maar geen taalexamen heeft afgelegd.

De spreker vindt het goed dat deze zaak aan het overlegcomité wordt voorgelegd. Hij heeft enkel bezwaar tegen de gebruikte terminologie van een 'de facto uitholling'. Als daarmee wordt bedoeld dat er onvoldoende vernietigingen zijn, dan kan hij met de terminologie instemmen. Als echter wordt bedoeld dat het taalhoffelijkheidssakkoord nutteloos is, dan moet dat duidelijker in de tekst worden opgenomen. De spreker meent dat dit laatste niet de bedoeling is. Vorige week is er door de Brusselse Hoofdstedelijke regering trouwens tot vernietigingen overgegaan op basis van debatten die eerder in de Hoofdstedelijke Raad werden gevoerd.

In de beleidsbrief staat dat het toezicht over de VGC niet kan worden beperkt tot enkel de zaken van algemeen politiek belang. Ook de functionele dossiers moeten worden aangepakt. Welke mogelijkheden zijn er hier? Het algemeen toezicht voorziet immers enkel in een legaliteitstoezicht. Het opportuniteitstoezicht over het te voeren beleid van de VGC is dus niet zomaar mogelijk.

Volgens de beleidsbrief is er nog steeds een probleem met de herkenbaarheid van de Vlaamse instellingen in Brussel. Dat is inderdaad zo en de heer Gatz wil daarom een concrete suggestie doen, naar analogie met het Nederlandstalig onderwijs. Reeds geruime tijd verkoopt de Vlaamse Gemeenschap een kwaliteitselement, met name een logo

dat aan de gebouwen wordt opgehangen. Als men in Brussel dat logo ziet, dan gaat het om een kwaliteitshuis. Er zijn heel wat instellingen in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest die niet in de onderwijssector zitten maar waarvoor ook een kwaliteitslogo kan worden bedacht.

De spreker is het eens met de visie om een aantal projecten co-communautair te benaderen. Er zal echter extra begeleiding nodig zijn. Als men ervan uitgaat dat Vlaamse subsidies alleen kunnen worden toegekend als er ook in gelijke mate subsidies zijn van de Franse Gemeenschap, dan zal dit niet noodzakelijk leiden tot concrete projecten. Dit beleidsaspect moet duidelijk worden gemaakt met een Franstalige tegenhanger.

De heer Gatz verklaart dat de minister wat meer duidelijkheid heeft verschaft over de inrichting van het Vlaams Huis van de Communicatie en de VZW's die daarin zullen worden ondergebracht. Over de plaats van de VZW Cultuurcommunicatie bestaat nog onduidelijkheid. Hoe verhoudt deze VZW zich binnen het Huis tot de andere VZW's?

De spreker vindt de imagocampagne gericht tot de anderstalige Brusselaars een goede zaak. De campagne rond het Nederlandstalig onderwijs is al lang bezig en moet nog jaren worden doorgezet, zo niet heeft ze weinig zin. Wat de huidige gelanceerde campagne betreft, is het nuttig om de communicatie te bundelen rond de gemeenschappelijke waarden. Het is wel zo dat men lang voor zo een bord moet stilstaan voor men weet wat er eigenlijk op staat.

Met betrekking tot het voorbeeld van de heer Plateau over zijn huurwoning in Koekelberg, merkt de heer Gatz op dat het klopt dat de toevloed van jonge Vlamingen zich tot nu toe enkel beperkt tot de binnenstad. Koekelberg behoort daar vooralsnog niet toe. Het zal inderdaad ook kloppen dat negen van de tien mensen die opbellen niet-Belgen zijn. Het is evenwel niet zo eenvoudig daaruit te besluiten dat dit een onmiddellijke impact heeft op de situatie van de Vlamingen in Brussel. Immers, indien die woning wordt verhuurd aan één van die negen mensen, dan zouden zij hun kinderen wel eens naar het Nederlandstalig onderwijs kunnen sturen. Dat gebeurt in toenemende mate. In die zin is de situatie niet eenduidig. De situatie van vroeger zal nooit terugkomen, maar dat is geen Belgisch of Brussels probleem. Zolang er kwaliteitsvolle voorzieningen zijn in het Hoofdstedelijk Gewest, zullen de Vlamingen in Brussel aanwezig blijven.

6. Tussenkomen van de heer Walter Vandenbossche

De heer Vandenbossche verklaart in het verleden vrij mild geweest te zijn ten aanzien van het Brusselbeleid. Vandaag is dat echter moeilijk vol te houden. De spreker stelt ook een breuk vast met de beleidsnota. De continuïteit ontbreekt en het gemeentelijk niveau wordt niet meer vermeld.

In de Lambermont-akkoorden pint men de Brusselse Vlamingen op het gemeentelijk niveau vast in een positie van onmacht. Men bouwt geen waarborgen in. Er is misschien een politieke verklaring waarom men de regionalisering van de gemeentewet naar de hoofdstedelijke instellingen zo maar heeft toegestaan. De minister zou zich hier zeer duidelijk moeten uitspreken over het beleid dat hij wenst te voeren. De vorige regering heeft een moeilijke operatie op gang gebracht inzake de communicatie met de schepencolleges. Er is wat dat betreft niet de minste continuïteit. Deze beleidskeuze wordt blijkbaar afgestoten, wat een verkeerde houding is.

De heer Vandenbossche verwijst naar de beleids-overeenkomst tussen de Vlaamse regering en het College van de VGC om meer impact te hebben op de beleidskeuzes binnen de GGC. Hij merkt op dat de GGC haar eigen financieringsmethodologie heeft. Het enige dat de VGC, de GGC en het Hoofdstedelijk Gewest gemeen hebben, zijn de mensen die er werken. Men tracht nu druk uit te oefenen via de VGC. De minister komt nooit naar de GGC, hetgeen een politieke keuze is. De minister zou dat beter wel doen en in dat college een en ander gaan aanklagen. De spreker begrijpt niet dat de minister de VGC probeert te gebruiken voor iets waarvoor dit orgaan niet bevoegd is. Dat is politiek misplaatst.

De spreker heeft het ook moeilijk met de stellingen van de minister in verband met het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest. Volgens de minister zijn de Brusselse instellingen op politiek-communautair vlak woelig, zijn er allerlei pijnpunten en voldoen de gemeenschapscommissies niet. De spreker verwijst naar het feit dat vertegenwoordigers van de partij van de minister in Brussel mee hebben onderhandeld in de Brusselse Costa over een verbetering en verfijning van de Brusselse instellingen. Ze hebben daar stellingen verdedigd die in de lijn lagen van de standpunten van alle democratische Vlaamse partijen in Brussel. Ze hebben nooit de optie gehuldigd die de minister in zijn beleidsbrief naar voor schuift.

De heer Vandenbossche heeft het moeilijk met het standpunt dat de Brusselse instellingen niet zouden functioneren. Nochtans functioneren die al twaalf jaar goed en heeft men op het terrein een aantal zaken kunnen verwezenlijken. De spreker vraagt het hoofdstedelijke en internationale karakter van Brussel te definiëren. In het Brusselse beleid wordt erg veel aandacht besteed aan het uitbouwen van dat karakter. Dat kan volgens de spreker worden verbeterd en er kunnen andere klemtonen worden gelegd, maar hij is het helemaal niet eens met de stelling dat de Brusselse instellingen niet voldoen. Die stelling zou te wijten kunnen zijn aan het feit dat de minister nooit zitting heeft gehad in de Brusselse instellingen, wat een gemis is voor een Brussels politicus. Daardoor wordt een beeld opgehangen dat niet overeenstemt met de werkelijkheid.

Met betrekking tot de VGC hekelt de spreker het zogenaamde ‘zandbaksyndroom’ van de Brusselse ministers in de Vlaamse regering. Telkens wil men na een jaar of twee bij die VGC een zandbak creëren waarin men wenst te spelen. Wat is nu precies de kritiek op de VGC? Kan men dat tenminste staven met cijfers en met kritiek op projecten en beleidslijnen? De VGC is ingeschakeld in het door Vlaanderen vastgelegde decretale beleid. Vlaanderen vraagt aan de VGC om haar specialisme terzake op het terrein waar te maken. Dat gebeurt ook en het wordt gewaardeerd door de administraties. De VGC speelt een heel belangrijke vervangende rol. Hadden de Vlamingen van de huidige meerderheden er voor gezorgd dat het Lambermont-akkoord gemeentelijk meer macht had gegeven aan de Vlamingen, dan was een toekomstige heroriëntering van bepaalde concepten van het VGC-beleid aanvaardbaar geweest. Maar dat werd niet verwezenlijkt. Waarom was dat voor de meerderheid geen prioriteit? De situatie is nu wat ze is, en de VGC zal dus die rol moeten blijven spelen.

Door institutionele hervormingen heeft de VGC een aantal taken en opdrachten gekregen. Een voorbeeld hiervan zijn de provinciale instellingen die werden overgenomen. Waar blijft Vlaanderen in het opnemen van haar deel van de verantwoordelijkheid in de financiering van provinciale instellingen, zoals het Provinciaal Instituut voor Gezichts- en Gehoorgestoorden? Daar kunnen voor 95% kinderen uit Vlaanderen terecht, en gelukkig maar. Het blijft uitsluitend een last voor de VGC. De spreker vernoemt eveneens de Poolster of het COOVI. Aan dit ‘zandbaksyndroom’ moet een einde worden gemaakt. De spreker suggereert een commissievergadering te houden waarbij de minister het beleid van de VGC analyseert en aanduidt

waar de VGC tekortschiet. Hij verwijst verder naar geruchten over persoonlijke wrijvingen van de minister met het College van de VGC. Dat maakt het nog niet nodig de VGC op te offeren als instelling en haar beleid op te geven. De VGC mag geen speelbal worden van persoonlijke problemen.

De heer Vandenbossche vindt dat er al veel beloftes werden gedaan – niet in het minst in de beleidsnota – maar hier is op het terrein weinig van gebleken. Binnen de regering zou er een opvolgingscommissie voor de Lambermont-akkoorden bestaan. Het valt te hopen dat men via deze opvolgingscommissie er in slaagt om wat voor de Vlamingen in de hoofdstad is misgelopen, gedeeltelijk of volledig te corrigeren.

De spreker verklaart aan het Vlaams Parlement een door de VGC unaniem goedgekeurd standpunt voor te zullen leggen. Iedereen zal dan de verschillen kunnen zien tussen de visie van de Vlaamse onderhandelaren en die van de Vlaamse Brusselaars. Misschien dat de Vlaamse regering dan ook de typologie zal leren waarderen van de politiek die de VGC probeert te voeren. De VGC probeert te verwoorden wat er op het terrein leeft en probeert een aantal zaken te veranderen. Het feit dat de VGC niet elke week de pers haalt, betekent niet dat men niet geloofwaardig is.

Wat de gemeenten betreft, wordt het tijd om een echt beleid te voeren. Het is de hoogste tijd om ten aanzien van de internationale gemeenschap een nieuwe politiek te voeren. Dat geldt zowel voor de Europeanen als voor de Maghrebijnen. Die nieuwe politiek moet verder gaan dan enkel communicatie. Communicatie is nuttig indien men een product aan de man wil brengen. Men moet evenwel eerst producten hebben. Taallessen, taalaanhorigheid, cultuur en multiculturaliteit zijn voorbeelden van dergelijke producten.

De heer Vandenbossche gelooft sterk in de kansen van Vlamingen in de hoofdstad. De Vlamingen hebben in Brussel veel toekomst. De Vlaamse regering heeft in Brussel nog een belangrijke rol te spelen. De band tussen Brussel en Vlaanderen moet nu meer dan ooit worden versterkt. De Brusselse mensen zijn niet besmet met een vreselijke ziekte. Het is niet onmogelijk om met Brusselaars om te gaan. De minister zet zich in zijn beleidsbrief echter af tegen alle factoren die tot een open beleid kunnen leiden. Brussel blijft een stad die de moeite is om in te leven, om mee om te gaan, om een gezin in groot te brengen, om een job in uit te oefenen en om in te wonen. Brussel blijft bijzonder boeiend.

7. Tussenkoms van de heer Etienne Van Vaerenbergh

De heer Van Vaerenbergh vraagt naar de initiatieven die de verschillende ministers van de Vlaamse regering voor Brussel nemen. Een overzicht van deze initiatieven zou zeer interessant zijn.

Een tweede opmerking betreft de vele kritieken en de vele gedetailleerde vragen die men hier ten aanzien van de beleidsbrief heeft verwoord. De beleidsbrief bevat nochtans twee beleidslijnen die de spreker enkel kan goedkeuren. In het verleden is de band tussen Brussel en het arrondissement Halle-Vilvoorde sterk benadrukt. Van deze band wordt nu eindelijk afgestapt. Deze beleidsbrief heeft het terecht over de band tussen Brussel en heel Vlaanderen. Dit is een zeer belangrijk punt. Alle Vlamingen dragen een verantwoordelijkheid ten overstaan van Brussel. Deze verantwoordelijkheid mag niet beperkt blijven tot Halle-Vilvoorde.

Men probeert Vlaanderen nu met alle middelen in Brussel door te drukken. Brusselse initiatieven die beschaamd zijn over hun eigen Vlaams karakter worden aan de kant geschoven. Men moet ook de zogenaamde bicommunautaire sectoren verlaten die in de praktijk niet tweetalig maar eentalig Frans blijken te zijn. De Vlamingen kunnen even goed zelf initiatieven nemen. Men wil nu initiatieven in de welzijnssector en de gezondheidssector uitbouwen. Deze realisaties tonen aan dat een nieuwe handelwijze mogelijk is. Men moet dit steunen en er in de toekomst eventueel ook geld voor uittrekken. De heer Gatz heeft al gezegd dat men pas vooruitgang zal boeken wanneer men kwaliteitslabels levert.

Men moet inderdaad op allerlei vlakken naar kwaliteit streven : in de zorgsector, bij De Lijn, op fiscaal vlak. Men moet Vlaanderen waarmaken in Brussel. De spreker vindt de beleidsbrief goed, in tegenstelling tot vele anderen. Hij beoordeelt hem dan ook niet zoals de heer Vandenbossche als een Vlaming in Brussel, maar als een Vlaming uit Vlaanderen met een zeer groot enthousiasme voor Brussel. De spreker wil voor de Vlamingen in Brussel iets doen, maar ook voor heel Brussel.

III. ANTWOORDEN VAN DE HEER BERT ANCIAUX, VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

De minister stelt vast dat de beleidsbrief blijkbaar stof heeft doen opwaaien, wat op zich al goed is. Hij kan duidelijke en harde kritiek waarderen, maar het stoort hem dat mevrouw Grouwels onwaarheden verkondigt. De middelen zijn niet gedaald ! Tegenover de begroting 1999 is er in 2000 een stijging van 41,9% en in 2001 een stijging van 46%. Zonder de dotatie aan de VGC was er in 2000 tegenover 1999 een stijging van 13,2%. Voor 2001 is er zonder het Kunstenfestival een reële stijging van 12,5% en met het Kunstenfestival – waar 35 miljoen frank aan wordt besteed – een stijging van 14,1%, rekening houdend met de helft van die 35 miljoen frank.

De forse extra middelen voor de VGC moet die in staat stellen om een beleid op langere termijn uit te stippelen. De VGC kan voor de eerste keer uitzoeken wat nuttig is voor de toekomst en wat niet. Iedereen, ook de partij van de minister, is ervoor verantwoordelijk, maar er ook van overtuigd dat de VGC die oefening nog nooit heeft kunnen maken omwille van het zwaard van Damocles dat haar voortdurend boven het hoofd hangt. Op dit ogenblik heeft ze echter wel de mogelijkheid om aan zero base budgetting te doen en om ook eens te schrappen wat in het verleden ooit is opgericht. Stellen dat de VGC nu in een keurslijf zit, vindt de minister niet correct. Het getuigt van onwetendheid en het niet kunnen lezen van een begroting. Stellen dat er in de culturele sector geen inspanningen gebeuren voor Brussel, zoals mevrouw Grouwels beweert, is eveneens onjuist. Alleen al voor de podiumkunsten is er in een stijging van 100 miljoen frank per jaar voor Brussel voorzien.

Over de zorgverzekering, zijn er heel concrete vragen gesteld. De minister is voortdurend betrokken bij de uitwerking van de zorgverzekering. Het is voor hem essentieel dat deze zorgverzekering ook in Brussel kan worden toegepast. De minister is in de stuurgroep Zorgverzekering vertegenwoordigd.

Er is over het dossier bovendien geregeld overleg tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VGC op het kabinet van de minister, in samenwerking met het kabinet van minister Vogels. Het kabinet van minister Vogels onderzoekt voor het ogenblik trouwens hoe men zoveel mogelijk Vlamingen kan laten genieten van de zorgverzekering.

De minister heeft niet het gevoel dat hijzelf verantwoordelijk is voor de al dan niet goede sfeer in het College van de VGC. Er zijn daar zeker spanningen aanwezig, maar dat is een andere aangelegenheid. Het is in elk geval zo dat er op het College van de VGC leden waren die meenden dat de Vlaamse zorgverzekering voor alle Brusselaars toegankelijk moet zijn en voor alle instellingen van de bicommunautaire sector. De minister heeft zich daar samen met anderen tegen verzet. Minister Chabert heeft zich daar eveneens tegen verzet en ook de heer Delathouwer leek geen vragende partij. De VLD in het Vlaams Parlement zou het er ook niet mee eens zijn.

Binnen het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering zit men dus niet op die golflengte. Daar is de mening dat de Vlaamse zorgverzekering toepasbaar moet zijn voor de mensen die daarvoor kiezen en die met andere woorden een keuze durven te maken. Het is niet zo dat er in het Brusselse slechts twee instellingen zijn die kunnen gebruik maken van de zorgverzekering. In de eerste fase gaat het immers over thuiszorg. Wat die thuiszorg betreft, zijn er diverse diensten die door de Vlaamse Gemeenschap zijn erkend. Indien het enkel en alleen gaat over de rusthuizen en de bejaardentehuizen, dan is het inderdaad juist dat er (bijna) twee instellingen zijn die er gebruik van kunnen maken. De minister toont zich bereid te onderzoeken in hoeverre een protocol of afsprakennota mogelijk is met de bicommunautaire instellingen, op voorwaarde natuurlijk dat zoiets een stimulans tot stand zal brengen voor het naleven van de taalwetgeving en voor het verschaffen van een correcte dienstverlening. Het kabinet van minister Vogels onderzoekt momenteel het juridische aspect hiervan.

Er zijn dus mogelijkheden op het vlak van de thuiszorg. Er kunnen oplossingen worden uitgewerkt voor de bejaardenhulp. Elk lid van de Vlaamse Gemeenschap moet kunnen gebruikmaken van de zorgverzekering zoals ze er in haar laatste fase zal uitzien. Op dat ogenblik moet iedereen de keuze kunnen maken. Men zal moeten kiezen tussen verschillende zorgkassen. Men kan niet het standpunt verdedigen dat iedere Brusselaar daarvan automatisch gebruik kan maken.

In elk geval is er overleg tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VGC over de zorgverzekering, maar ook over het Huis van de Communicatie en de nieuwe decreten. Men heeft moeite moeten doen om de administratie ervan te overtuigen om opnieuw mee te werken aan een gecoördineerd beleidsplan voor Brussel. De minister heeft vernomen dat men daarin niet te veel energie wilde investeren omdat men tijdens de vorige zittingsperiode toch geen rekening hield met haar voorstellen. Binnen de Vlaamse regering is de politieke wil aanwezig om rekening te houden met de suggesties van de administratie voor een beleidsplan.

De middelen voor de podiumkunsten in Brussel zijn fors verhoogd. Dat geldt trouwens ook voor verscheidene andere culturele sectoren. Binnenkort vindt er overleg plaats over het investeringsplan voor de VGC met het kabinet van de minister-president en met de VGC zelf. De verhoogde voorafname van de VGC bij het Sociaal Impulsfonds is een feit.

De minister weet niet of het nodig is om alle middelen van de Vlaamse Gemeenschap voor de VGC op te tellen en die som, rekening houdend met de bevoegdheden, te vergelijken met Antwerpen en Gent. De minister heeft die oefening gemaakt. Hij zegt niet dat er te veel geld naar Brussel gaat, maar het geld moet wel goed worden besteed. Hij heeft de middelen voor cultuur, welzijn en toerisme van Brussel, Gent en Antwerpen vergeleken. Het gaat om vergelijkbare gemeenschapsbevoegdheden. Het is weliswaar delicaat te bepalen welk aandeel het gemeentefonds in die middelen heeft. Het is moeilijk om de opsplitsing voor gemeenschaps- en gewestaangelegenheden te maken. In feite moet men dat soort van vergelijkingen niet te veel maken en men moet de resultaten ervan niet te veel uitbazuinen, want de verhouding zou wel eens verkeerd kunnen uitvallen voor Brussel. Op basis van de nuchtere cijfers staat Brussel er niet zo slecht voor. Men moet echter wel duidelijk maken dat het voor de Vlamingen in Brussel niet altijd gemakkelijk is om in een stad te werken waar de multiculturaliteit enerzijds een zegen is, maar anderzijds ook een uitdaging en een moeilijkheid. Dat lijkt alleen voor de Brusselaars vanzelfsprekend. De minister pleit er dus voor de financiële oefening niet geïsoleerd te beschouwen.

De minister wil binnenkort met een duidelijke nota over de Taalklachtendienst naar de commissie komen. Die dienst moet ook beleidsvoorbereidend werk gaan verrichten, en moet een jaarlijks rapport opmaken. Hij moet een brochure uitgeven, een groen telefoonnummer openen, zich uitdrukkelijk

bekendmaken, zodat de dienst een eigen cachet en een ziel krijgt. Ook over de Taalpromotiedienst is reeds overleg gepleegd met de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Binnenkort volgt er een tweede overleg om na te gaan in hoeverre men daaromtrent samen kan werken.

Over het Vlaams Huis van de Communicatie wordt een conceptnota voorgelegd aan het College van de VGC. Dan volgt er een protocol dat de afspraken tussen de verschillende overheden vastlegt, en komen er beleidsovereenkomsten met de VZW's. Met het OPB wil de minister een beleidsovereenkomst afsluiten tegen eind 2000. Ondertussen is de coördinator aangeworven. Er wordt een beleidsplan opgemaakt voor 2001. De minister is het ermee eens dat de beleidsovereenkomsten best voor vier jaar worden opgemaakt, en niet voor één jaar.

De minister kan niet akkoord gaan met de stelling dat de Costa afgelopen is. De regering heeft uitdrukkelijk in het Vlaams Parlement aangegeven dat de zaak na het Lambermontakkoord niet voorbij is. De regering blijft doorwerken aan verdere stappen in de staatshervorming en de minister wil zijn engagementen blijven nastreven. Sommigen menen misschien dat heel het beleid inzake Brussel in één jaar kan worden waargemaakt, maar dat is blijkbaar niet mogelijk. De minister heeft zijn engagementen evenwel niet losgelaten, en de Costa is niet dood. Er is nog veel bespreekbaar. Met betrekking tot de constitutionele autonomie zijn er mogelijkheden om de band tussen Brussel en Vlaanderen te versterken.

Inzake het toezicht kan men aan de functionele administraties vragen om advies te verstrekken aan de cel Coördinatie Brussel. Zo worden de functionele administraties en de functioneel bevoegde kabinetten meer betrokken bij het uitwerken van het toezicht. Om echte stappen te zetten, is echter een nieuw decreet nodig, wat echter niet direct de bedoeling is. Het zou evenwel verstandig zijn dat minister Vanderpoorten op het gebied van Onderwijs functioneel toezicht uitoefent, minister Vogels op het gebied van Welzijn, en de minister van Cultuur op zijn terrein. Dat het algemeen toezicht bij de minister van Brusselse Aangelegenheden ligt, wil de minister niet direct veranderen, maar ook voor de VGC is een betere opvolging nuttig.

De minister verklaart dat er in het verleden ook al co-communautaire dossiers waren. Ook de voorganger van de minister, mevrouw Grouwels, had te maken met kwaliteitsvolle, maar tweetalige initiatieven. De minister wil alleen heel duidelijk een

categorie co-communautaire dossiers maken. Daarbij moet op twee punten strenger worden opgetreden, namelijk dat ook de Franse Gemeenschap haar verantwoordelijkheid opneemt, en dat er een co-beheer is, wat verder gaat dan medebeheer omdat er daarbij sprake is van evenwaardigheid. Het gaat dan niet meer op om subsidies te vragen, alleen maar omdat iets tweetalig georganiseerd wordt. Er kan dan immers concreet nagegaan worden of het inderdaad in twee talen gebeurt, en of de communicatie in twee talen wordt gevoerd.

De VZW's waarvan sprake, zijn vaak op eigen initiatief opgericht. De minister beseft echter dat bij het afsluiten van een beheersovereenkomst het Cultuurpact van toepassing is. Dat pact biedt drie mogelijkheden, en daarvan wordt de derde weg gehanteerd. De minister is het eens met de opmerkingen van de heer Glorieux en zal ze in overweging nemen.

De heer Gatz vroeg om het debat op een breder publiek te richten. Het is de bedoeling om rond 15 januari 2001 het debat over de beleidsbrief, de imagocampagne, de samenwerking en het inzamen van projecten met het Brusselse middenveld te organiseren. Niettegenstaande het laatste taalakkoord, wordt niet steeds gehandeld conform hetgeen werd overeengekomen. Hierop wil de minister de nadruk leggen.

Om de herkenbaarheid van de Vlaamse instellingen te verzekeren, zal de minister rekening houden met de suggestie in verband met het logo. Er bestaat een begeleidingsgroep die zich bezighoudt met de imagocampagne. Deze groep denkt na over een eenheidsscheppend beeld.

De VZW Cultuurcommunicatie moet in de eerste plaats worden bekeken in het kader van het Vlaams Huis van de Communicatie. De VZW heeft de taak om rond culturele activiteiten informatie en bijvoorbeeld 'ticketing' te organiseren. Dit vormt geen discussiepunt met de VGC. Om haar taak volledig uit te voeren zou de VZW ook aan de Franstalige instellingen moeten aanbieden om de ticketing en dergelijke te verzorgen. Hiervoor moet eerst een samenwerkingsakkoord met de Franse Gemeenschap tot stand worden gebracht.

Sommige mensen van de VZW wilden, in opvolging van Brussel 2000, een Brusselse Uitkrant realiseren. In dat geval zou een Brussels Huis voor Cultuurcommunicatie, een duidelijk biculturele instelling, worden opgericht. Dat is niet de optie van de VGC, noch van de minister. Dit neemt niet weg

dat er overlegd wordt met de Franse Gemeenschap over het aanbod van tickets.

Op de vraag van mevrouw Grouwels of dit financiële consequenties heeft voor de begroting, antwoordt de minister dat er meer duidelijkheid moet komen tussen de VGC en de Vlaamse Gemeenschap. De Vlaamse begroting slaat wel op OPB of onthaal en promotie in Brussel. Men wilde de VGC een kleine projectsubsidie laten geven. De VZW Cultuurcommunicatie werd bekeken als een aangelegenheid van de VGC in het kader van het Vlaams Huis. Het zou beter zijn te stellen dat alle verantwoordelijkheid voor OPB bij de Vlaamse Gemeenschap ligt en alle verantwoordelijkheid voor bijvoorbeeld de VZW Cultuurcommunicatie bij de VGC. Dat is duidelijker. Op die manier kunnen duidelijke beheersovereenkomsten worden afgesloten.

Wat de bedenkingen van de heer Vandenbossche aangaat, geeft de minister toe dat de formulering in de beleidsbrief hard is, precies om het debat te kunnen aangaan. Om aandacht te krijgen voor die essentiële band Vlaanderen-Brussel, moet er bij de Brusselse Vlamingen duidelijk gemaakt worden dat zij in de eerste plaats lid zijn van de Vlaamse Gemeenschap en niet van de Brusselse gemeenschap. De minister ontkent dat hij de Brusselse instellingen negatief afschildert. Hij heeft alleen heel duidelijk willen maken dat die Brusselse instellingen rond het stedelijke project heel belangrijk werk hebben verricht en bovendien precies het instrument zijn om in verband daarmee belangrijk werk te verrichten. Maar dat betekent niet dat alles daar op wieltjes loopt. De minister denkt hierbij ook aan de federale diensten die de taalwetgeving niet naleven. Een Brusselse Vlaming die naar de Brusselse belastingdienst belt, moet uren wachten om in het Nederlands te woord te worden gestaan. Ook bij het afdalen naar het gemeentelijk of het OCMW-niveau, kan men dergelijke schrijnende toestanden vaststellen. De fundamentele fout ligt in het onvoldoende forceren van het debat over de hoofdstedelijke functie, een debat waarbij de twee gemeenschappen hun verantwoordelijkheid sterker moeten opnemen. Daarmee wordt geen afbreuk gedaan aan het besef dat die Brusselse instellingen belangrijk zijn en zeer goed werk leveren, maar dan wel meer op het niveau van het stedelijk project.

De minister gelooft niet dat het hoofdstedelijk project tot stand kan komen zonder de grote voluntaristische verantwoordelijkheid die de Vlaamse Gemeenschap daarin moet nemen, ook al beseft hij dat de Franse Gemeenschap daar veel minder

zin in heeft. Het is de fundamentele overtuiging van de minister dat die rol van Brussel als federale en internationale hoofdstad pas succesvol kan worden ingevuld wanneer de Vlaamse Gemeenschap en de band tussen Brussel en de Vlaamse Gemeenschap op tal van terreinen versterkt worden. De minister geeft toe dat hij daarin het gemeentelijke niveau voorbijgaat. In de beleidsbrief is dat niveau inderdaad over het hoofd gezien. Op grond van zijn gemeentelijke ervaring is de minister ervan overtuigd dat een deel van de gemeentelijke bevoegdheden overgeheveld zou moeten worden naar de hoofdstedelijke instellingen. Op enkele uitzonderingen na is dat gemeentelijk niveau immers niet altijd het meest correct ten aanzien van de Vlaamse Gemeenschap in haar globaliteit. In die zin heeft de VGC een vervangende opdracht gekregen vanuit de Vlaamse Gemeenschap. Voor de Vlaamse Brusselaars is de VGC wat het lokale niveau van de stad Antwerpen of de stad Gent is, zelfs met toevoeging van een stukje provinciaal niveau. De minister wil alleszins erkennen dat hij wat te weinig rekening heeft gehouden met de dynamiek van het gemeentelijke niveau en hij is bereid dit verder te onderzoeken. De minister wil een ronde van de gemeenten organiseren. In 2000 was dat gelet op de verkiezingen echter niet aangewezen.

De minister wil alleszins de negatieve interpretatie die sommigen gaven aan zijn visie op Brussel tegenspreken. Hij herinnert eraan dat hijzelf ook in Brussel woont, er zijn kinderen opvoedt en ze daar school laat lopen. Het is wel zijn bedoeling om ook politiek Vlaanderen ervan te overtuigen zijn verantwoordelijkheid ten aanzien van Brussel op te nemen. Daarbij mag men zich niet in een positie plaatsen die louter en alleen vanuit een Brusselse context vertrekt. Het vertrekpunt moet juist die band tussen Vlaanderen en Brussel zijn. De invloed die kan worden uitgeoefend op de andere collega's in de regering en op het parlement zal veel groter zijn als men dat als uitgangspunt neemt.

Een laatste punt is de problematiek van het 'zandbaksyndroom' zoals door de heer Vandenbossche aangebracht. Volgens de minister moet de VGC zich veel meer opstellen als een onderdeel van de Vlaamse Gemeenschap. Dat mag niet louter als betutteling worden gezien. Zo'n samenwerking kan maar tot stand komen op voorwaarde dat er een zeer grote openheid van de Vlaamse Gemeenschap is ten aanzien van de VGC. Het is belangrijk dat de Vlaamse Gemeenschap haar verantwoordelijkheid ten aanzien van de VGC inderdaad opneemt. Eén van de problemen die ertoe hebben geleid dat de band tussen de VGC en de Vlaamse Gemeenschap

is verzwakt, is het feit dat de collegeleden van de VGC tegelijk lid zijn van de Brusselse hoofdstedelijke regering. Dat heeft zijn voordelen, maar ook een aantal nadelen. De Vlaamse Gemeenschap lijkt daardoor veel verder af te staan van de VGC dan het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest. Er bestaat een opvolgingscommissie, waarvan de minister deel uitmaakt. Die commissie zal waar nodig verdere stappen ondernemen.

Volgens de minister is het Lambermont-akkoord een zeer goed akkoord voor Vlaanderen. Er is geen prijs voor betaald, maar het is waar dat niet alles ermee is geregeld. De overheveling van de gemeente- en provinciewetgeving is voor de Vlaamse Rand essentieel. Enkele jaren geleden heeft men nog gevochten voor die overheveling. Men was het toen eens om die overheveling niet te koppelen aan een aantal bijkomende eisen voor de Brusselse Vlamingen, omdat men wist dat daar toegevingen tegenover zouden moeten staan voor de Franstaligen in de faciliteitengemeenten. De keuze was duidelijk.

De minister besluit dat men niet altijd de fout bij de anderen mag leggen. Als er ooit door het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest een nefaste beslissing wordt genomen inzake de herziening van de gemeentelijke bevoegdheden, dan zal dat evenzeer de verantwoordelijkheid van de Brusselse Vlamingen zijn, want zonder de Vlamingen kan die beslissing niet worden genomen.

IV. REPLIEKEN VAN DE COMMISSIELEDEN MET ANTWOORD VAN DE MINISTER

De heer *Dominiek Lootens-Stael* verklaart niet helemaal tevreden te zijn over de antwoorden van de minister. Over de merkwaardige campagne die zich uitsluitend tot de vreemdelingen richt, heeft hij helemaal geen antwoord gekregen. Waarom voert men kostbare campagnes ten aanzien van de vreemdelingen, maar negeert men de doelgroep die het dichtst bij de Vlaamse Gemeenschap staat, de verfranste Vlamingen ?

Mevrouw *Brigitte Grouwels* stelt dat men in 1993 heeft gepraat over de overheveling van de gemeentewet naar Brussel, en gezegd dat daarover een akkoord zou worden gesloten. Daar is niets van in huis gekomen, omdat de Vlaamse Brusselaars niet wilden dat de gemeentewet zou worden overgeheveld zonder voorafgaande waarborgen voor de Vlamingen.

De *minister* stelt dat hij het Sint-Michielsakkoord ook op dat terrein wilde uitvoeren. Hij vraagt of mevrouw Grouwels nu beweert dat de CVP verantwoordelijk is voor het feit dat de gemeentewet nog altijd niet is overgeheveld. Het waren toch de Franstaligen die de overheveling tegenhielden.

Mevrouw *Brigitte Grouwels* repliceert dat zowel de Franstaligen als de Vlamingen hun redenen hadden. Zij geeft er in de huidige omstandigheden de voorkeur aan dat de gemeentewet niet naar Brussel wordt overgeheveld. In Vlaanderen en Wallonië waar men vragende partij is, moet men dat maar doen, maar niet in Brussel, want dan is de deur voor honderd jaar dicht. In de Brusselse Hoofdstedelijke Raad kan men altijd met meerderheid tegen minderheid stemmen. De regering hoeft daar niet per se in tussen te komen. Alle Vlaamse partijen in Brussel waren het erover eens dat de overheveling zonder garanties een slechte zaak zou zijn. Nu heeft men nog de kans om een aantal zaken in te bouwen en dat is belangrijk.

De spreker stelt vast dat de minister zeer boos wordt wanneer er kritiek wordt geleverd op de begroting. Dat was vorig jaar ook zo. De feiten zijn echter wat ze zijn. De begroting voor Brussel stijgt met nog geen 3%, terwijl de rest van de Vlaamse begroting veel meer stijgt.

Er is evenmin een antwoord gekomen op de vraag naar de vermindering van de subsidiepot. De CVP heeft berekend dat er 26% minder wordt uitgegeven aan initiatieven op het terrein. De minister heeft ook niets gezegd over het groot Europees theater. Is dat nog in voorbereiding ?

Tot slot doet mevrouw Grouwels nog een suggestie in verband met het gemeentelijke niveau. Er stelt zich hier een groot probleem : de Vlaamse decreten zijn op Brussels gemeentelijk niveau niet afdwingbaar. Alles hangt af van de goodwill van het lokale niveau. Men moet nadenken over een formule waardoor de Vlaamse decreten wel afdwingbaar zijn.

De *minister* stelt in het kader van de imagocampagne een kwalitatief onderzoek te hebben gewijd aan de vraag hoe zo'n campagne overkomt in de verschillende gemeenschappen. Hij is het er helemaal niet mee eens dat de imagocampagne geen zin heeft naar anderstaligen. Het hele Vlaamse netwerk moet duidelijker worden gemaakt. De Vlaamse Gemeenschap is uitgebreid aanwezig in Brussel en is vaak ook voortrekker geweest in tal van projecten die de leefbaarheid verhogen.

Met betrekking tot het groot Europees theater staat er duidelijk in de beleidsnota Cultuur dat er op de meerjarenbegroting daartoe geen middelen zijn ingeschreven. Er werd inzake dat theater gedaan wat reeds kon worden gedaan, met name het uitvoeren van een haalbaarheidsstudie. Op dit ogenblik worden er contacten gelegd met de Europese Gemeenschap. De minister kondigt aan binnenkort een afspraak te hebben met de burgemeester van de stad Brussel om een aantal afspraken te maken. Er zijn ook afspraken met de terzake bevoegde minister van de Franse Gemeenschap. Dit project kan niet alleen door de Vlaamse Gemeenschap worden gedragen. Dat werd al in de beleidsnota Cultuur aangekondigd. In elk geval wil de minister binnen deze zittingsperiode echt werk maken van het dossier.

In verband met de begrotingscijfers stelt de minister dat in 1999 het totale budget voor Brusselse Aangelegenheden 833,7 miljoen frank bedroeg. In 2000 was dat 1.183,2 miljoen frank. Dat is een stijging van 41,9%. In 2001 gaat het om 1.217,7 miljoen frank. Tegenover de vorige legislatuur is dat een stijging van 46%.

Indien men geen rekening houdt met de dotatie en de VGC-subsidie, zijn de cijfers als volgt. In 1999 ging het om 279,2 miljoen frank. In 2000 ging het over 316,2 miljoen frank. Dat is een stijging van 13,2%. Voor 2001 gaat het om 343,3 miljoen frank. Daarbij dient men 17,5 miljoen frank te tellen voor het Kunstenfestivaldesarts. Dat is dus 360,8 miljoen frank. Tegenover 2000 is dit een stijging van 14,1%.

De projectenpot zit in basisallocatie 33.03. Vorig jaar zat daar 45,3 miljoen frank in. Daarbij moet men nog de subsidies tellen die vorig jaar onder basisallocatie 33.05 zaten voor de uitvoering van het beleidsplan Brussel : 54 miljoen frank. Samen is dat 99,3 miljoen frank. Op dit ogenblik is voor 2001 uit deze projectenpot 110 miljoen frank vrijgemaakt. Dat is 10,7 miljoen frank meer dan in 2000, alle projectsubsidies samen.

Mevrouw *Brigitte Grouwels* vraagt die gegevens op papier aan de commissieleden te bezorgen want haar berekeningen komen uit op andere cijfers.

Wat de algemene investeringen van de Vlaamse regering in Brussel betreft, wil de *minister* daarvan graag een overzicht geven, evenals van de te alloce-

ren Brusselse investeringen en van de gelden die vrijgemaakt zijn bij de andere ministers. Die cijfers kunnen aan het verslag toegevoegd worden.

V. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN INDICATIEVE STEMMINGEN

De minister verwijst naar opmerkingen van het Rekenhof, dat de aandacht heeft gevestigd op het feit dat in de krediettabel van de uitgavenbegroting en in de toelichting voor dezelfde basisallocaties verschillende libelleringen zijn gebruikt. Het gaat om de basisallocaties 12.01, 12.02, 33.01, 33.03 en 33.04. De Vlaamse regering dient 5 amendementen in om die materiële vergissingen recht te zetten (*Parl. St.* VI. Parl. 2000-2001, 15/2 – amendementen nr. 25 tot 29).

Deze amendementen worden bij indicatieve stemming aangenomen met 8 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen.

Twee amendementen voorgesteld door de heren Stefaan Platteau, Leo Peeters, Eloi Glorieux en Sven Gatz strekken ertoe om het in basisallocatie 33.07 ingeschreven krediet van 8 miljoen frank over te dragen naar programma 99.1 – Interdepartementale bestaansmiddelen, meer bepaald op basisallocatie 11.03 (salarissen en toelagen voor personeel) (*Parl. St.* VI. Parl. 2000-2001, 15/3 – amendementen nr. 64 en 65). Op die manier wordt de taaklachtenfunctie ondergebracht bij de coördinatiefunctie Brussel van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. De budgetverschuiving maakt het mogelijk op korte termijn hiervoor de nodige mensen aan te werven en om de overheadkosten te drukken.

Deze amendementen worden bij indicatieve stemming aangenomen met 8 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen.

Het aldus geamendeerde aan de commissie toegewezen gedeelte van het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001 (bevoegdheden van minister Anciaux – Brusselse Aangelegenheden) wordt bij indicatieve stemming aangenomen met 8 stemmen tegen 3.

DEEL II. VLAAMSE RAND

I. INLEIDENDE UITEENZETTING DOOR DE HEER BERT ANCIAUX, VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

1. Toelichting over de basisallocaties van programma 11.6

Algemeen

De minister verklaart dat het budget voor 2001 een lichte verhoging met 1,8 miljoen frank vertoont. Dat extra bedrag is bestemd voor de Randkrant. In 2001 zal het beleid voor de Vlaamse Rand worden geheroriënteerd. Men wil met name meer aandacht besteden aan verwezenlijkingen op het terrein zelf in plaats van louter communicatie te voeren over het beleid. Het Rekenhof heeft geen opmerkingen gemaakt over dit deel van de begroting. De minister overloopt vervolgens de drie basisallocaties.

Basisallocatie 12.01

Deze basisallocatie heeft betrekking op de communicatie. De regering wil een actief informatiebeleid voeren ter bevordering van een positieve beeldvorming over Vlaanderen. Voorts is het de bedoeling om de integratie van buitenlanders in Vlaanderen en in de plaatselijke samenleving tot stand te brengen. Het budget is lager omdat er een overheveling is gebeurd van basisallocatie 12.19 naar 12.01 enerzijds en naar 33.02 anderzijds.

Basisallocatie 33.01

Deze basisallocatie stijgt met 1,8 miljoen frank om een bijkomende opdracht van de Randkrant te bekostigen. De Randkrant wordt namelijk uitgebreid met een culturele agenda en een strippagina. De totale uitgaven voor de krant bedragen ongeveer 24 miljoen frank. 9,3 miljoen frank wordt gedragen door de provincie Vlaams-Brabant en de resterende 14,8 miljoen frank door de Vlaamse Gemeenschap. De oplage bedraagt ongeveer 145.000 exemplaren en er verschijnen jaarlijks 10 à 11 nummers.

Basisallocatie 33.02

Deze basisallocatie is bestemd voor de subsidie van allerhande initiatieven ter bevordering van het Vlaamse karakter van de Vlaamse Rand rond

Brussel. Het bestaan van deze subsidiepost zal met een vernieuwde campagne worden bekendgemaakt. Er zullen grotere initiatieven worden gesubsidieerd, zoals bijvoorbeeld de bijkomende dag van de Gordel voor de scholen.

2. Toelichting over de beleidsbrief Vlaamse Rand

Inleiding

De beleidsbrief bestaat uit twee onderdelen. Het eerste deel geeft aan wat er het afgelopen jaar werd gedaan en het tweede wat de opties zijn voor 2001. Het vrijwaren van het landelijke en Vlaamse karakter van de Vlaamse Rand blijft een absolute prioriteit. Naast de leefbaarheid wordt ook het Vlaamse karakter aangetast. Een sterk en specifiek beleid inzake gastvrijheid en inburgering van anderstaligen moet het Vlaamse karakter vrijwaren en verstevigen. Men wil dit bereiken via een inspanning van alle functioneel bevoegde ministers. Het uitgangspunt moet steeds de specifieke situatie in de Vlaamse Rand en Vlaams-Brabant zijn.

Naast dit geïntegreerd beleid is er nood aan initiatieven rond specifieke bevoegdheden. Een deel daarvan, zoals jeugd en cultuur, vallen onder de rechtstreekse bevoegdheid van de minister. Ook op andere beleidsdomeinen zoals mobiliteit, huisvesting, welzijn, enzovoort moeten echter initiatieven worden genomen.

De initiatieven van het afgelopen jaar

In het afgelopen jaar heeft de Vlaamse regering in de Rand een geïntegreerd project goedgekeurd en opgestart, namelijk het Bruegelproject. Het gaat hier om een ecologisch en cultureel project voor het sluiten van de Vlaamse groene rand rond Brussel. Het project zal worden voortgezet.

In een geïntegreerd beleid is de werking van de vzw De Rand heel belangrijk. In het najaar van 2000 wordt werk gemaakt van een eerste jaarlijkse beheersovereenkomst met die vzw.

Andere beleidsdoelstellingen zijn het verschaffen van voorlichting over de specifieke (taal)situatie in de Rand ; sensibilisering van de bevolking, onder andere door een uitbreiding van de Randkrant ; het opstarten van de gemeenschapskranten in de faciliteitengemeenten ; een driedelige afleveringenreeks op Ring TV en ROB TV waarin de Vlaamse Rand in de kijker wordt gezet.

Door de subsidielijn Vlaamse Rand worden tal van lokale initiatieven van het Vlaamse verenigingsleven ondersteund, die het Vlaamse karakter van de Rand en de Vlaamse aanwezigheid daar onderstrepen. VZW De Rand zorgt voor een logistieke en beperkte financiële ondersteuning van het Nederlandstalige verenigingsleven in de faciliteitengemeenten. Andere initiatieven zijn de verspreiding van cd-roms met taallessen Nederlands, de werkgroep voor de verfijning van de taalwetgeving, enzovoort.

De beleidsopties voor 2001

Het Sint-Hedwigakkoord over de volgende fase van de staatshervorming voorziet onder andere in een overheveling van de gemeente- en provinciewet. Dit zal een belangrijk instrument worden in het beleid ten aanzien van de Vlaamse Rand. De uitwerking van de nieuwe gemeentewet is dan ook een van de grootste prioriteiten.

Voor het eerst worden de verschillende basisallocaties met betrekking tot de Vlaamse Rand ondergebracht in een eigen programma 11.6. De budgetten voor de Vlaamse Rand worden in 2001 dus gehëroriënteerd, zodat er meer ruimte komt voor een eigen beleid op het terrein, in plaats van louter communicatie. Dat moet een toegevoegde waarde bieden ten aanzien van het algemeen Vlaams beleid.

De subsidielijn voor Vlaamse initiatieven in de Rand zal met een vernieuwde campagne worden bekendgemaakt, zodat meer lokale sociaal-culturele verenigingen er gebruik van kunnen maken. Er zullen ook grotere initiatieven ondersteund worden, bijvoorbeeld een bijkomende dag voor de gor-del voor scholen.

Voor de twee grote geïntegreerde projecten wordt de beleidsdoelstelling voor 2001 vastgelegd. Voor het Breugelproject wordt in het najaar van 2000 een stappenplan 2001-2004 goedgekeurd door de Vlaamse regering. Met VZW De Rand wordt een beheersovereenkomst afgesloten met de beleidsdoelstellingen voor 2001. In de laatste beheersovereenkomst met de VZW Informatie de Rand wordt ook meegedeeld dat de financiering van de Vlaamse Gemeenschap zal eindigen op het einde van 2001, met het oog op de integratie van de Randkrant in de werking van de VZW De Rand.

De website met gerichte informatie voor anderstalige nieuwkomers over Vlaanderen en de Vlaamse Rand is bijna klaar. Daarnaast wordt aan sensibilisering van de totale bevolking gedaan door een ac-

tief en doelgericht informatiebeleid. Daarin zit onder andere de verspreiding van de gemeenschapskranten in de faciliteitengemeenten. In 2001 wordt die voortgezet.

De Vlaamse regering wil ontmoetingen stimuleren tussen Vlamingen en de anderstalige bevolking in de Rand om de integratie van die anderstaligen te bevorderen, en om hen meer in contact te brengen met de Vlaamse cultuur. Vlabra'ccent is daarbij een belangrijk instrument. Er moet een nauwer samenwerkingsverband met de Vlaams-Brusselse gemeenschapscentra totstandkomen, zodat er een band ontstaat tussen de Rand en Vlaams-Brussel.

De verhoogde subsidielijn laat toe nieuwe evenementen te ondersteunen. Daarnaast kunnen Vlaamse verenigingen uit de faciliteitengemeenten een beroep blijven doen op de logistieke en financiële ondersteuning van de VZW De Rand. Het aanbod van de taallessen Nederlands wordt drastisch verhoogd.

Het wetenschappelijk onderzoek met betrekking tot de problematiek van de Vlaamse Rand zal verder worden ondersteund. De betrokken werkgroep heeft de bedoeling om tegen 2001 klaar te zijn met verschillende concrete voorstellen voor de verfijning van de taalwetgeving in de Vlaamse Rand.

De coördinerende minister voor de Vlaamse Rand moet erover waken dat de intenties van het actieplan voor de Vlaamse Rand geen dode letter blijven. Toch dient meer aandacht te gaan naar de structurele inbedding van het beleid inzake de Vlaamse Rand in het algemeen beleid van de Vlaamse regering. In 2001 moet dit resulteren in een strategische nota over het toekomstig beleid. Deze tekst zal in de eerste plaats de basisopties van het beleid ten aanzien van de Vlaamse Rand nader toelichten. De minister wil van deze nota het vertrekpunt maken van een nieuw en geactualiseerd actieplan.

De minister verklaart dat er onlangs opdracht werd gegeven tot het houden van een onderzoek naar de mentaliteit en de intenties van de Franstaligen in de Rand. In 2001 wil men immers een doelgerichte campagne opzetten bij de Franstaligen met twee doelstellingen. Ten eerste wil men nagaan wat 10 jaar ondersteuning van de leefbaarheid van de Vlaamse Rand heeft opgeleverd. Het antwoord is vrij negatief. Ten tweede staat Vlaanderen klaar met heel wat ondersteunende middelen en projecten indien de Franstaligen bereid zijn zich aan te passen en Nederlands te spreken. Ze hebben er dan ook alle belang bij om zich te integreren.

Daartoe zal men het Vlaams verenigingsleven in de Rand uitdrukkelijk ondersteunen.

II. VRAGEN EN OPMERKINGEN VAN DE COMMISSIELEDEN

1. Tussenkoms van mevrouw Brigitte Grouwels

Mevrouw Grouwels vindt dat de beleidsbrief met betrekking tot de Vlaamse Rand eerder mager uitvalt. Zij meent ook dat er een daling is van de kredieten voor 2001 en dus geen lichte stijging zoals de minister beweerde in zijn inleiding. Als men de drie begrotingsposten optelt, komt men aan een bedrag van 32,5 miljoen frank, terwijl dat vorig jaar 35 miljoen frank was.

Volgens de spreker is het heel belangrijk dat er een breed en positief onthaalbeleid wordt gevoerd ten aanzien van anderstaligen. Op dat vlak gebeurt al heel wat, onder meer in samenwerking met de provincie Vlaams-Brabant. Dat moet echter verder worden uitgebouwd tot een echt onthaalbeleid voor anderstaligen. De anderstaligen moeten weten waar ze terecht kunnen, waar ze Nederlands kunnen leren en moeten op sleeptouw worden genomen in het culturele en andere leven binnen hun gemeente. Ze moeten zich daar zo snel mogelijk thuisvoelen en de taal probleemloos spreken. Misschien wordt dat mogelijk via de nieuwe strategie voor de Rand die de minister heeft aangekondigd voor 2001. Niettemin is de CVP-fractie een beetje ontgoocheld dat nu niet verder wordt gewerkt met het bestaande beleid ten aanzien van de Rand.

Mevrouw Grouwels verwijst naar het actieplan van de Vlaamse regering voor de Vlaamse Rand rond Brussel van 26 juni 1996. De diversiteit die dit actieplan kenmerkte, waarbij men uitging van de verschillen tussen de randgemeenten, is in deze beleidsbrief afwezig. Wat verstaat de minister eigenlijk precies onder de Vlaamse Rand ? Gaat het enkel over de faciliteitengemeenten, of is het ruimer dan dat ? De spreker vindt een gedifferentieerde aanpak nodig. Uit de voorliggende beleidsbrief blijkt dat de minister niet van plan is die weg te bewandelen.

Het toenmalige actieplan pleitte niet alleen voor differentiatie, maar ook voor een geïntegreerde aanpak. Er werden tien actiesectoren in naar voren geschoven : de culturele centra ; het verenigingsleven ; de media ; de onthaalstrategie voor anderstaligen ; de taalinspectie in basisscholen ; de correcte toepassing van de taalwetgeving ; het wegwerken

van de relatieve achterstand van Vlaams-Brabant in de sector van welzijns-, gezins- en bejaardenhulp ; het behoud van de open ruimten in het kader van de ruimtelijke ordening ; een gerichte huisvestingspolitiek ; de versterking van de werkgelegenheid. Dat was een zeer geïntegreerde visie op wat het beleid zou moeten zijn in de Vlaamse Rand. De minister stelt nu wel een strategisch plan in het vooruitzicht, maar hoe zal dat er precies uitzien ? Wat is de visie van het beleid van de Vlaamse regering voor de Vlaamse Rand ?

Als men nagaat wat de andere beleidsverantwoordelijken in hun beleidsbrieven schrijven over de Rand, stelt men vast dat zichtbare aandacht voor de Vlaamse Rand enkel voorkomt in de beleidsbrief over het Vlaamse woonbeleid en de beleidsbrief Binnenlandse Aangelegenheden en Stedenbeleid. Bijvoorbeeld in het welzijnsbeleid, dat toch een heel belangrijk element vormt, komt de specifieke aandacht voor de Rand niet voor, en al evenmin bij het leefmilieubeleid.

Volgens de CVP-fractie is bij het beleid inzake de Vlaamse Rand, naast de versterking van het woon- en grondbeleid, de versterking van een positief onthaalbeleid essentieel. Met dat laatste wordt een beleid bedoeld dat erop gericht is de anderstaligen vooral via het verenigingsleven, het jeugdwerk en de sport aan te laten sluiten bij de Vlaamse Gemeenschap. De spreker betreurt in dat verband dat in het begrotingsprogramma 45.1 in verband met jeugd en sport niets speciaals voorzien is voor de Rand. Er wordt inzake de Gordel wel in een bijkomende sportdag voor de scholen voorzien. Dat is één evenement in de loop van het jaar. Er is evenwel geen aandacht voor het voortdurend sport bedrijven door jongeren als middel om de integratie te bevorderen.

Wat de basisallocatie 33.02 betreft, de subsidie voor allerhande initiatieven inzake de bevordering van het Vlaamse karakter van de Vlaamse Rand rond Brussel, zou er ruchtbaarheid worden gegeven aan deze subsidiepot. Wordt er ook een subsidiereglement uitgewerkt ?

Het is de spreker niet geheel duidelijk of er nu al dan niet een vermindering is inzake de voorlichtingsinspanningen in de Vlaamse Rand. Zijn er publicaties die verdwijnen ? Kan de minister nog eens het totaalbeeld schetsen van wat er nu precies aan voorlichting gebeurt, en van wat er wordt afgeschaft of bijgevoegd ?

Er wordt een werkgroep opgericht om voorstellen uit te werken voor het vergroten van het aanbod

taallessen Nederlands. Men stelt dat dit aanbod drastisch zal worden opgetrokken. Dat is een heel goede zaak. Ook in de Rand bestaan terzake enorme wachtlijsten en is er heel veel belangstelling. Kan de minister iets meer zeggen over het aanbod vandaag en wat hij als streefdoel vooropstelt ?

Noch in de beleidsbrief Vlaamse Rand, noch in de beleidsbrief Binnenlandse Aangelegenheden wordt verwezen naar de omzendbrieven Peeters en Martens in verband met de faciliteiten en de verdere toepassing ervan door de huidige regering. Wat is in dat verband de optie van de Vlaamse regering ? Kan de minister iets meer vertellen over dit dossier dat zich momenteel bij de Raad van State bevindt ?

2. Tussenkoms van de heer Eloi Glorieux

De spreker vindt het positief dat de minister zoveel aandacht besteedt aan het landelijk karakter van de Vlaamse Rand. De Rand mag immers niet nog meer evolueren naar een 'voorstad' van Brussel.

De spreker is ook verheugd dat het natuurbeleid een hoofdthema is, want in de Vlaamse Rand zijn er door de aanwezigheid van het Zoniënwoud heel wat natuurbelangen te verdedigen. Andere belangrijke thema's in de beleidsbrief zijn de milieudruk, de verstedelijking en de mobiliteit. Om dit alles te verwezenlijken is er inderdaad een geïntegreerd beleid nodig. Men mag de Vlaamse Rand immers niet als een eiland beschouwen. De Vlaamse Rand moet een onderdeel zijn van alle andere Vlaamse bevoegdheidsdomeinen. Natuurlijk zal in bepaalde gevallen wel een specifieke benadering nodig zijn.

Het Breugelproject was een ecologisch en cultureel project, gericht op het sluiten van de groene Vlaamse Rand. Het sluiten van de groene Rand zal voor een deel wel slechts symbolisch zijn, omwille van het reeds sterk verstedelijkte karakter van bepaalde randgemeenten. Het project is trouwens een goede gelegenheid om extra groenarbeiders aan te werven. Daarvan zijn er voor het ogenblik immers te weinig. Misschien kan men hiervoor een opleidings- en tewerkstellingsproject uitbouwen.

In verband met de beleidsopties 2001 wordt gesteld dat er een verschuiving komt van louter communicatie naar een meer eigen beleid. Dat is een degelijke beleidskeuze. Het is echter belangrijk dat dit beleid past in een visie. Daarmee wordt bedoeld dat men niet met een aaneenschakeling van losse projecten moet werken, maar dat men moet wer-

ken vanuit een duidelijke visie. In de context van het stappenplan 2001-2004 wordt het Breugelproject trouwens verder geconcretiseerd.

In verband met de VZW De Rand heeft de spreker enkele vragen bij de doelstellingen. Bij de uitbouw van informatieloketten in gemeenschapscentra riskeert men taken op zich te nemen die eigenlijk voor de gemeentebesturen zijn bestemd. Loopt men niet het risico het de gemeenten op die manier al te gemakkelijk te maken ? Geeft men die gemeenten zo niet het perfecte excuus om er zelf geen aandacht meer aan te besteden ? De spreker pleit er dus voor om de gemeentebesturen van de facilitatengemeenten aan te sporen om de informatietaak op zich te nemen.

De heer Glorieux maakt zich zorgen over de overname van de Randkrant door de VZW De Rand. Enquêtes hebben aangetoond dat de krant en de redactionele lijn heel wat bijval genoten bij de lezers. De krant draagt bij tot de positieve beeldvorming van de Vlaamse gemeenschap in de Rand. In welke mate zal de redactionele koers veranderd worden ? Volgens Agalev moet de krant een open pluralistische benadering blijven houden. De spreker geeft een voorbeeld dat hem verontrust heeft. De gemeenschapskranten die ressorteren onder de VZW De Rand hebben naar aanleiding van de gemeenteraadsverkiezingen de lijsttrekker op de Agalev-lijst in Wemmel gediscredeerd omdat hij een Franstalige moeder heeft. Dat kan uiteraard niet. De spreker herhaalt zijn pleidooi voor het behoud van het open karakter van de krant. Wat is eigenlijk de beweegreden voor de overheveling ? Kan de VZW De Rand de Randkrant uitgeven zonder dat het decreet wordt gewijzigd ?

3. Tussenkoms van de heer Etienne Van Vaerenbergh

Volgens de heer Van Vaerenbergh is de uitgave van de gemeenschapsbladen een van de goede zaken geweest van het voorbije jaar. In de facilitatengemeenten klaagde men in het verleden nogal vaak over het gebrek aan Nederlandstalige bladen. Dit biedt daar een antwoord op. Ze geven informatie over de gemeente en bevorderen het gemeenschapsgevoel van de Nederlandstaligen. Hun betrokkenheid bij de gemeente wordt bovendien vergroot. De uitgaven ogen mooi en zijn daardoor hopelijk ook aantrekkelijk voor anderstaligen.

De spreker vindt het belangrijk dat de minister een evaluatie aankondigt van het actieplan voor de

Vlaamse Rand van 1996. Het is duidelijk dat er na vijf jaar een evaluatie moet komen. Deze commissie kan daaraan meewerken door alle ministers te horen. Het zal ook hun betrokkenheid bij het beleid voor de Vlaamse Rand vergroten. Het zal de commissie toelaten om het nieuwe plan mee uit te tekenen.

De spreker merkt op dat er vorig jaar tijdens het bespreken van de beleidsnota veel aandacht werd besteed aan thema's zoals Sint-Genesius-Rode, de overdracht van het Zoniënwoud en de nota die was besteld door de provincie Vlaams-Brabant over het taalgebruik. Vorig jaar werden ook veel vragen om uitleg gesteld en interpellaties gehouden om te weten te komen hoe het zat met de verfijning van de taalwetgeving die de minister had aangekondigd. Die verfijning komt in de beleidsbrief opnieuw aan bod. De spreker geeft een voorbeeld van een taaltoestand waarin hij graag verandering had gezien. In Halle zijn alle aanduidingen van de TEC eentalig in het Frans opgesteld. Daarentegen zijn de aankondigingen van De Lijn op de route Brussel-Ninove in Lennik wel in twee talen opgesteld. Naar aanleiding van dat feit en van de studie van professor Boes heeft de spreker hierover een vraag gesteld aan de minister bevoegd voor De Lijn. Die antwoordde dat hij dat probleem zou oplossen. Op dit ogenblik is er echter nog steeds niets gebeurd.

De spreker citeert dit voorbeeld in het licht van de totaalvisie die volgens hem moet worden ontwikkeld met betrekking tot de vernederlandsing van het straatbeeld in de Rand. Hij verwijst naar een zopas ingediend voorstel van resolutie betreffende de gevolgen voor Halle-Vilvoorde van de reorganisatie van de politiediensten (*Parl. St.* VI. Parl. 2000-2001, nr. 492/1). Ook op dat vlak moet blijvend aandacht worden besteed aan het eigen gelaat van Halle-Vilvoorde en aan de eentaligheid. De spreker verwijst naar het duidelijke standpunt van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant, die stelt dat het visueel duidelijk moet zijn dat men het tweetalig gebied Brussel of het eentalig gebied van de Franse Gemeenschap verlaat en in een eentalig Nederlandstalig gebied aankomt. De vernederlandsing van het straatbeeld is dus van groot belang.

De heer Van Vaerenbergh verwijst naar een uitspraak van de Vlaamse minister bevoegd voor Media in de commissie voor Media. De minister verklaarde dat hij een bevraging had gepland over de uitstraling van TV-Brussel en Ring TV. De spreker merkt in dat verband op dat hij geen Brusselse toestanden wil in Halle-Vilvoorde. Ring TV is in

Halle-Vilvoorde het enige bindmiddel tussen de verschillende regio's, want Overijse is niet hetzelfde als het Pajottenland, en Zaventem is weer iets heel anders. De eenheid van de streek wordt op dit ogenblik enkel getoond door Ring TV dat berichten verspreidt over alle dorpen, zowel over Zemst als over Galmaarden. Ring TV schept een band en benadrukt de eentaligheid van Halle-Vilvoorde. De zender mag niet worden overspoeld door niet-eentalige publiciteit.

In deze commissie en in de commissie voor Openbare Werken werd gedebatteerd over het GEN. De provincie Vlaams-Brabant heeft nu een eigen studie gemaakt over een Brabant-Brusselnet, het BBN. De commissie moet daaraan volgens de heer Van Vaerenbergh de nodige aandacht besteden. Het is immers van groot belang voor de streek om zich niet enkel op Brussel te richten. Het zou een goede zaak zijn dat men met het openbaar vervoer van Halle naar Vilvoorde kan zonder daarbij langs Brussel te moeten passeren.

Met betrekking tot de defederalisering van de gemeentewet hoopt de spreker dat het totaalpakket zal worden overgedragen, dus ook de parallelle wetgeving. Als die niet mee wordt gedefederaliseerd, stelt er zich een heel groot probleem.

De heer Van Vaerenbergh merkt op dat Halle-Vilvoorde in het verleden voor bepaalde zaken sterk op Brussel was gericht. Nu is die band met Brussel voor een stuk verdwenen. Halle-Vilvoorde probeert nu eigen initiatieven te nemen op hetzelfde niveau als in de rest van Vlaanderen. Op vele vlakken en met name op het vlak van welzijn, is Halle-Vilvoorde echter onderbedeeld. De spreker pleit ervoor om de lat in heel Vlaanderen even hoog te leggen.

Er stelt zich volgens de heer Van Vaerenbergh een probleem met betrekking tot bepaalde scholen in de faciliteitengemeenten. De Vlaamse regering heeft tot nu toe nagelaten om terzake een duidelijk standpunt in te nemen. Het gaat om Vlaamse scholen die in het Frans onderwijs verstrekken. Het is nog altijd niet duidelijk wie deze scholen in de toekomst zal beheren. Men verwijst in veel gevallen nog altijd ten onrechte naar protocollen uit het verleden. In Vlaanderen werden er intussen nieuwe decreten uitgevaardigd, onder meer inzake de CLB's. Het is eigenlijk duidelijk dat alleen Vlaamse CLB's aan leerlingenbegeleiding mogen doen in dergelijke scholen. De Raad van State heeft zeer duidelijk gesteld dat daar enkel van kan worden afgeweken in het geval van een samenwerkingsakkoord met de Franse Gemeenschap. Tot nu toe is

dat echter niet gebeurd. Men moet in deze zaak dus een striktere houding aannemen.

In Vlaams-Brabant is er ook een probleem inzake huisvesting. Volgens de spreker moet het mogelijk zijn om, daar waar er verstedelijking is, het aantal bouwlagen te verhogen. Als men de groene, landelijke gebieden wil behouden, is men wel verplicht om verticaal – in de hoogte of in de diepte – bij te bouwen in plaats van horizontaal.

De heer Van Vaerenbergh merkt ten slotte op dat het actieplan van 1996 in verband met de Vlaamse Rand werd opgesteld in samenwerking met de provincie Vlaams-Brabant. Er is nu een nieuwe meerderheid in die provincie, en dus ook een nieuwe bestendige deputatie. Zal de provincie Vlaams-Brabant die werking met dezelfde inzet en intensiteit blijven voortzetten ? De spreker zou het immers betreuren indien dat niet het geval zou zijn. De provincie Vlaams-Brabant moet haar imago van Vlaamse provincie en van efficiënte provincie ook in de toekomst behouden.

4. Tussenkoms van de heer Stefaan Platteau

De heer Platteau verklaart dit onderdeel van de begroting goed te vinden en het ook goed te zullen keuren. Sommige problemen worden misschien niet volledig opgelost, maar toch al ter bespreking voorgelegd. In ieder geval gaat men in de richting van een goede oplossing. Wat Vlaams-Brabant betreft, is de spreker optimistisch gestemd. Ten aanzien van Brussel heeft hij datzelfde optimisme niet. Er zijn natuurlijk ook redenen om optimistisch te zijn met betrekking tot Vlaams-Brabant. De voorbije verkiezingen hebben bewezen dat het daar in de goede richting gaat met de Vlaamse taal en de Vlaamse cultuur. Men mag erop vertrouwen dat de uitbreiding van de olievlek stilaan is stopgezet.

Dit neemt echter niet weg dat er nog altijd problemen zijn in de Vlaamse Rand. Men heeft hier al verwezen naar het probleem van de hoge grondprijzen in de Rand rond Brussel. Dit probleem omvat ook aspecten inzake cultuur en eigenheid. Welke initiatieven zal de minister nemen om de grondspeculatie krachtadig te bestrijden ?

De heer Van Vaerenbergh spreekt over het BBN, het Brabant-Brusselnet, dat in de plaats van het GEN wordt voorgesteld door de provincie Vlaams-Brabant. Dat kan een prachtig alternatief worden.

Het platwalsen van de Rand door het autoverkeer kan daarmee worden verlicht.

Globaal genomen staat de spreker gunstig tegenover het beleid in de Rand. Het voorkooprecht echter was een slag in het water. Het moest de Rand behoeden voor uitbreiding van de Franstaligheid. Het zou volgens het regeerakkoord na één jaar worden geëvalueerd, maar daarover is er in de beleidsbrief geen sprake. Het beste zou zijn om gewoon te stoppen met het recht van voorkoop. In de gemeente Dilbeek leidt het tot catastrofale gevolgen op sociaal vlak. Gebruikmakend van het voorkooprecht neemt de huisvestingsmaatschappij er alles in beslag terwijl de kleine man voor schut staat. Wanneer komt die evaluatie er ?

5. Tussenkoms van de heer Leo Peeters

De heer Peeters merkt op dat het recht van voorkoop is opgenomen in de Vlaamse Wooncode. Het voorkooprecht is juist bedoeld om een sociaal beleid te kunnen voeren. Van een socialehuisvestingsmaatschappij mag men een sociaal beleid verwachten. De spreker wil geen oordeel vellen over het daar gevoerde beleid. Ze maken wettig gebruik van een beschikbaar instrument. Dat instrument zou zelfs nog sterker moeten worden gepromoot. Men zal die discussie in de toekomst nog eens moeten voeren.

De heer Peeters verwijst naar de gevolgen voor Halle-Vilvoorde van de politiehervorming. Dit dossier heeft immers enorme consequenties. De maatregelen van het Vlaams Parlement worden permanent doorkruist door beslissingen die op een ander niveau worden genomen. Dit is een ontmoedigende toestand. Hoe ervaart de minister dit ? Is de minister bevoegd voor de Vlaamse Rand al betrokken geweest bij een bespreking omtrent de gevolgen van federale beslissingen voor de Rand ? Heeft men hem al om zijn mening gevraagd ? Is het klimaat echt veranderd ? Volgens de spreker is de minister hier nog niet bij betrokken. Het gaat nochtans om een dossier met ingrijpende gevolgen voor heel de bevolking op het gerechtelijke en het politionele vlak. Indien men geen positieve invloed op de besluitvorming kan uitoefenen, zet men hier niet één, maar tien stappen achteruit.

6. Tussenkost van de heer Francis Vermeiren

De heer Vermeiren meent uit de vorige tussenkost begrepen te hebben dat de heer Peeters indertijd niet bij dergelijke besprekingen betrokken werd. Hij was weliswaar als minister niet bevoegd voor de Vlaamse Rand, maar hij was wel voorstander van een meer gezamenlijke aanpak van verschillende bevoegdheden. De heer Vermeiren geeft de heer Peeters gelijk als die bedoelt dat deze commissie op verschillende niveaus moet streven naar een betere groepering van de verschillende invloedssferen en bevoegdheden. Enkel op die manier zal men ook betere resultaten bekomen. De problematiek van de politiehervorming en de gevolgen voor Halle-Vilvoorde zal volgende week worden besproken. De heer Peeters staat hier vrij negatief tegenover. De spreker deelt zijn mening niet maar denkt goede resultaten te kunnen bereiken als men het been stijf houdt. Men moet zeker geen stappen achteruit zetten maar wel op zijn strepen staan en het dossier solidair verdedigen. Men moet niet proberen om elkaar de loef af te steken, maar dezelfde taal spreken. Onder die voorwaarden heeft de spreker er het volste vertrouwen in. Een andere aanpak zou hij niet begrijpen.

De heer Vermeiren verwijst naar de inleiding van de beleidsbrief waarin sprake is van regeringsinitiatieven inzake de leefbaarheid van de Vlaamse Rand. Hij denkt hierbij aan het ontwerp-gewestplan Halle-Vilvoorde. Tijdens de vorige zittingsperiode hebben bepaalde ingrepen de groene leefbaarheid van de Vlaamse Rand schade berokkend. Die fouten zijn door het ontwerp-gewestplan rechtgezet en verbeterd. Dat is dus een pluspunt. Men zal daar voortdurend moeten voor ijveren. De spreker pleit inzake de leefbaarheid van de Rand voor een bestendige dialoog onder meer met de minister voor Binnenlandse Aangelegenheden, die tevens bevoegd is voor monumentenzorg. De Vlaamse Gemeenschap heeft niet de nodige middelen om alle kastelen en parken aan te kopen. Bij het restaureren ervan moet in het bijzonder worden gewaakt over de toegankelijkheid, want die moet worden gewaarborgd. De restauratie op zichzelf is niet voldoende. De mensen geven nu eenmaal hun privacy niet graag op, maar gedurende een bepaalde tijd per jaar moeten deze kastelen toegankelijk zijn. Kastelen zijn meestal omringd door bossen en landerijen. Als de eigenaars bereid zijn om over te gaan tot (dure) restauratie en opnieuw groen aanleggen, is het belangrijk dat de burgers hierbij worden betrokken.

De heer Vermeiren is geen voorstander van het

recht van voorkoop. Het zou goed zijn mocht de passage in de regeringsverklaring over de inventaris en de evaluatie van het recht van voorkoop worden uitgevoerd. Dan kan men op basis van objectieve gegevens een beslissing nemen.

In verband met de publicaties van de Rand of gemeenschapskranten, wijst de heer Vermeiren op de noodzaak van pluralisme. Sommige kandidaten bij de gemeenteraadsverkiezingen werden in dit blad als het ware uitgekleet. Er werd nagegaan welke hun roots waren of op welke lijsten ze ooit hebben gestaan. Dergelijke politiek mag met gemeenschapsgeld niet worden gevoerd. Er moet integendeel positieve taal worden gesproken. Er zijn gesprekken gaande om de zaken in een pluralistische geest verder uit te bouwen omdat dit bijvoorbeeld nuttig kan zijn voor de integratie van anderstaligen. Als die positief-kritisch verloopt, werpt ze allicht betere resultaten af.

De logistieke steun aan Nederlandstalige verenigingen is volgens de spreker zeer goed. Er moet wel meer ruchtbaarheid aan worden gegeven. De gemeentebesturen moeten daarin hun rol spelen.

7. Tussenkost van de heer Luk Van Nieuwenhuysen

De heer Van Nieuwenhuysen geeft mevrouw Grouwels gelijk dat de beleidsbrief en de begroting nogal mager uitvallen. De beleidsbrief telt 10 bladzijden, maar met een gewoon lettertype en zonder de herhalingen waren er dat heel wat minder geweest. Een en ander geeft een uitgebluste indruk. De behandeling van een aantal dossiers wordt uitgesteld. In de toelichting probeert de minister dat goed te maken met de aankondiging van een campagne onder de Franstaligen.

Het geheel biedt weinig hoop op een stopzetting van de verfransing. Een vergelijking van de verkiesingsuitslagen van 1999 en 2000 leert dat die verfransing doorgaat, hoewel de groei ervan is afgezwakt. Daarom is het wat vreemd dat men er probleemloos van uitgaat dat steeds minder Nederlandstaligen steeds meer anderstaligen moeten helpen inburgeren. Dat zal ongetwijfeld moeilijk worden. In de faciliteitengemeenten zullen de andersstaligen zelfs een meerderheid vormen.

Men moet op zoek naar instrumenten om Nederlandstaligen naar de Rand te lokken. In dat verband kan men enkel terugvallen op het actieplan van 1996. Er wordt nu een strategische nota be-

loofd in 2001 ; pas daarna wordt het actieplan geactualiseerd. Nochtans had de minister voor eind 2000 een evaluatie van het actieplan beloofd.

Vlabinvest is overgeheveld naar de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij. Onlangs las de spreker in de krant dat de omvang van de investeringen in de sociale woningbouw per inwoner het laagste is in Vlaams-Brabant. Hoe zit het met de werking van Vlabinvest ? Vorig jaar beloofde de minister om het recruteringsveld van Vlabinvest uit te breiden. Hoe zit het daarmee ?

Eveneens vorig jaar zei de minister dat het nog te vroeg was om een evaluatie van het voorkeepsrecht te maken. Wat is de stand van zaken nu ? Vorig jaar beloofde de minister om na te gaan of er een conferentie van de burgemeesters van Halle-Vilvoorde kon worden georganiseerd. Naar aanleiding van het dossier van de politiehervorming is nogmaals gebleken dat een dergelijk overleg nuttig, zelfs noodzakelijk is. Helaas is ook daarover niets in de beleidsbrief terug te vinden.

In het regeerakkoord werd gesuggereerd dat men de afbouw van de subsidies voor het Franstalig faciliteitenonderwijs moet overwegen. Deze vraag werd verleden jaar ook al gesteld, maar de minister antwoordde toen dat het nog wat te vroeg was en dat hij wou wachten op dat fameuze samenwerkingsakkoord tussen de gemeenschappen. Uit cijfers die door het Vlaamse departement van Onderwijs werden verstrekt, blijkt dat die subsidies alweer gestegen zijn, namelijk van 302 miljoen frank vorig jaar tot 320 miljoen frank dit jaar. Daarnaast is er nog de weigering van de federale regering om de taalinspectie, waarvan het kader reeds voor de helft is ingevuld, haar werk te laten doen zolang er geen samenwerkingsakkoord is. Hoe denkt de minister uit die vicieuze cirkel te kunnen geraken ? Hoe zit het nu met die suggestie uit het regeerakkoord om eindelijk paal en perk te stellen aan de subsidiëring van de eigen verfransing ? Er is ook nog het probleem van het afdwingen van de toepassing van het decreet op de CLB's. Wat is daar momenteel de stand van zaken ?

In de beleidsbrief kan men andermaal een pleidooi aantreffen voor een inspanning van de functioneel bevoegde minister, zijnde minister Vanderpoorten. Toch is daar tot nu toe maar weinig van in huis gekomen. Er worden wel een paar inspanningen gedaan om de toenemende toevloed van anderstaligen in het Nederlandstalig onderwijs in de faciliteitengemeenten op te vangen, maar die blijven in vergelijking met de in Brussel geleverde inspanningen zeer bescheiden. In het dossier van de pedago-

gische inspectie en van de taalinspectie valt er bij de minister van Onderwijs maar weinig assertiviteit te bespeuren. Ook kon dit jaar worden vastgesteld dat minister Sauwens, die drie benoemingen in een faciliteitenschool in Wezembeek-Oppem vernietigd had, door minister Vanderpoorten teruggefloten werd. Hoe zit het nu precies met deze zaak ?

Zoals de heer Van Vaerenbergh verwijst ook deze spreker naar de houding van minister Stevaert, die zich zeer afwachtend opstelde met betrekking tot taalovertrekkingen bij De Lijn. Het gaat hier weliswaar om details, maar details kunnen in de Rand soms heel belangrijk zijn. De minister heeft, in navolging van de studie van professor Boes, enkel een vage belofte gedaan met betrekking tot de ver Nederlandisering van het straatbeeld. Met betrekking tot de effecten van het GEN stelt de spreker vast dat minister Stevaert vooral begaan is met het mobiliteitsaspect. Dat is uiteraard goed, maar men moet ook aandacht hebben voor de mogelijk hogere verkeersdruk op de Rand.

De spreker stelt het vroeger reeds te hebben gehad over de houding van minister Vogels met betrekking tot het taalgebruik bij de hulpdiensten. Zij verklaarde daar weinig of niets aan te kunnen doen. Ook bij minister Sauwens valt maar weinig beweging vast te stellen inzake het ondersteunen en stimuleren van de Nederlandstalige sportclubs in de Rand. In plaats van nog langer na te denken over een gemengde commissie tussen de verschillende departementen zou de minister beter tot een effectieve oprichting overgaan.

De spreker vindt de beleidsbrief niet echt een wervend werkstuk, hoewel men dat van een VU&ID-minister had mogen verwachten. De minister spreekt wel over een heroriëntering van een aantal zaken, over het Bruegelproject, over een bijsturing van de gemeenschapscentra, een betere spreiding van subsidies, enzovoort. Dat zijn eigenlijk allemaal herhalingen van vorig jaar. Men moet dus wachten op de strategische nota die er waarschijnlijk volgend jaar zal komen. De minister stelt ook veel hoop in de overheveling van de gemeentewet – als die er tenminste komt, want men staat nog nergens inzake de concrete uitwerking van het Hermes- en Lambermontakkoord. Wat zal er met de gemeentewet gebeuren ?

Wat bedoelt de minister met het voornemen dat de functioneel bevoegde ministers dan gebruik kunnen maken van nieuwe mogelijkheden ? Wat verwacht de minister concreet van zijn collega's ? Waar zal men staan indien de gemeentewet wordt overgeheveld en de Raad van State een – voor

Vlaanderen – negatieve uitspraak doet inzake de omzendbrief van toenmalig minister Peeters ? De faciliteitengemeenten worden dan gelijkgesteld met een tweetalig gebied. De gebiedshonger van de Franstaligen zou daar niet door verminderen. Minister-president Van Cauwenberghe van het Waalse Gewest zegt in de FET dat de driedelige gewestvorming meer is uitgediept. Hij voegt er meteen aan toe dat het Brussels Gewest nog moet worden uitgebreid om leefbaar te zijn.

Wie maakt er deel uit van de werkgroep verfijning van de taalwetgeving ? Is professor Boes er lid van ? Wat is de finaliteit van die werkgroep ? De minister heeft aangekondigd naar de interministeriële conferentie voor Binnenlandse Zaken te zullen gaan om te discussiëren over het taalgebruik bij de hulpdiensten. Wanneer gebeurt dat ?

De heer Van Nieuwenhuysen is positief over de gemeenschapskranten. Het kan echter nog beter. Tijdens de vorige legislatuur was er een hoorzitting met een aantal mensen uit de Rand. Ze wilden ook een soort wekelijkse streekkrant krijgen. In bepaalde faciliteitengemeenten zijn er geen Nederlandstalige reclamebladen meer.

Ten aanzien van de heer Van Vaerenbergh onderhoudt de heer Van Nieuwenhuysen, commissievoorzitter, het voorstel om net als in de vorige zittingsperiode een of meerdere vergaderingen te organiseren met de functioneel bevoegde ministers om te peilen naar hun beleid inzake de Vlaamse Rand.

III. ANTWOORDEN VAN DE HEER BERT ANCIAUX, VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, BRUSSELSE AAN-GELEGENHEDEN EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Met betrekking tot de stelling van mevrouw Grouwels dat het budget zou zijn gedaald tegenover 2000, stelt de minister dat men de begroting 2001 moet vergelijken met het budget na begrotingscontrole 2000. Voor de begrotingscontrole werd voorzien in 17 miljoen frank voor de voorlichting Vlaamse Rand, daarna was dat nog 12,7 miljoen frank. Voor de drie basisallocaties samen is er na de begrotingscontrole 30,7 miljoen frank, voordien was dat nog 35 miljoen frank. Waar ligt nu het verschil ? Bij de begrotingscontrole zijn een aantal kredieten overgeheveld naar de VZW De Rand. Men moet dus vertrekken van het nieuwe cijfer na

de begrotingscontrole, dat echter niet in de memorie van toelichting staat vermeld.

Volgend jaar vindt er een overheveling plaats van middelen die men nu terugvindt bij de VZW Informatie Vlaamse Rand. Ze vallen dan onder de begroting Cultuur.

Het actieplan voor de Vlaamse Rand van 1996 blijft vanzelfsprekend de leidraad die verder wordt opgevolgd. Men wil geen afbreuk doen aan de diversiteit. Dit vereist een geïntegreerde visie. In 2001 moet er een evaluatie gebeuren van het actieplan. De commissie moet daarin een rol kunnen spelen. Op basis van die evaluatie zal het actieplan worden geactualiseerd. Het is duidelijk dat de rol van de horizontale bevoegdheid moet worden verfijnd. Dit vereist veel meer inspanningen omdat men met meer administraties moet werken. Het is echter de enige geloofwaardige weg om een echt beleid voor de Vlaamse Rand uit te stippelen.

Ten aanzien van mevrouw Grouwels stelt de minister dat alle gemeenten in Vlaams-Brabant die grenzen aan het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest of aan een van de zes faciliteitengemeenten, tot de Vlaamse Rand behoren. Niet alles wat gevraagd werd door de verschillende sprekers behoort dus tot de bevoegdheid van de minister, gezien de beperking van de Vlaamse Rand.

Vanzelfsprekend komt er een subsidiereglement dat ook een beleidsvisie inhoudt. Er moet wel degelijk een campagne worden gevoerd, zodat iedereen in de Vlaamse Rand weet dat men gebruik kan maken van dat subsidiereglement, en wat de criteria ervan zijn. De vermindering inzake voorlichting gaat niet gepaard met een vermindering of afschaffing van publicaties. Er zijn op dit moment brochures die voldoende ruim verspreid zijn en waarin er in het verleden werd geïnvesteerd. Daardoor is er nu ruimte voor een overheveling naar de ondersteuning van het eigen beleid en van het verenigingsleven en andere initiatieven in de Rand.

De minister verklaart niet over gegevens te beschikken over het aantal taallessen, maar hij zal voor een inventaris zorgen. Wel is er sprake van een actieplan dat in een stijging voorziet. Het doel is de achterstand in de wachtlijsten volledig weg te werken. De middelen daarvoor kunnen enerzijds komen van de begroting voor de Vlaamse Rand, en anderzijds uit het totaalpakket voor het inburgeringsbeleid van de Vlaamse regering.

Minister Sauwens past de omzendbrief-Peeters onverkort toe. De omzendbrief is momenteel voor-

werp van een procedure bij de Raad van State. De Vlaamse regering zal alle middelen uitputten om een positieve uitspraak te bekomen. De advocaten verwachten echter geen uitspraak voor het zomerreces.

De minister vindt het landelijk karakter van de Rand inderdaad essentieel. Er werden vragen gesteld over de verwerving van de delen van het Zoniënwoud die nog niet naar het Vlaamse Gewest zijn overgeheveld. Daarvoor werden al stappen ondernomen. Dit behoort tot de discussie in de Costa over de zogenaamde eerste en tweede valies. De minister verwacht geen grote problemen op dit punt. Hij blijft het in elk geval volgen.

De heer Peeters vroeg of de minister bevoegd voor de coördinatie van de Vlaamse Rand bij alle beslissingen met gevolgen voor de Rand wordt betrokken. De waarheid ligt in het midden. De minister vraagt niet betrokken te worden bij elke beleidsmaatregel die rechtstreeks of onrechtsreeks betrekking heeft op de Rand. Zo heeft bijvoorbeeld het landbouwbeleid van de Vlaamse regering ook een impact op de Rand. Toch is het niet nuttig dat de minister bij elke landbouwmaatregel vooraf wordt geraadpleegd, nog voor de regering erover beraadslaagt. Als de regering erover beraadslaagt, is de minister automatisch betrokken. Maar het is wel vanzelfsprekend dat de minister bijvoorbeeld inzake het Bruegelproject nauwe contacten heeft met minister Dua met betrekking tot de verwerving van groene zones in de gordel, en met minister Landuyt met betrekking tot de opleiding van polyvalente groenarbeiders.

De minister volgt niet elk gewestplan in Vlaanderen op, maar wel de gewestplannen in Halle-Vilvoorde, juist omwille van zijn coördinerende rol in de Rand. Een wijziging van het gewestplan Halle-Vilvoorde kan een ingrijpende impact hebben op het leven in de Vlaamse Rand. Alle mogelijke maatregelen worden dan ook met de minister besproken. Naar aanleiding van het opstarten van het Brabant-Brussel-net is een werkgroep opgestart met onder meer minister Stevaert en de heren Delathouwer en De Witte. Hier heeft de minister zelf het initiatief genomen om betrokken te worden.

Wat de subsidies betreft, spreekt het voor zich dat een project moet passen in de doelstellingen van het beleid voor de Vlaamse Rand, met name het versterken van het Vlaams karakter, de integratie van anderstaligen en het respect voor het Vlaams en groen karakter van de Rand. Een kinderkribbe bijvoorbeeld kan daar perfect in passen. Indien er bijvoorbeeld in Kraainem geen enkele Nederlands-

talige kinderkribbe is en het Vlaams verenigingsleven neemt het initiatief om daar een kribbe op te starten, dan is het de taak van de regering om dat project te ondersteunen. Vooral in de zes faciliteitengemeenten die een specifieke situatie kennen inzake jeugdwerk zal de minister extra ondersteuning geven, bijvoorbeeld voor de oprichting van een jeugdhuis. Dat moet natuurlijk wel passen binnen het beleid dat de minister voert als minister van Jeugd.

De minister gaat akkoord met de suggestie dat de Vlaamse overheid niet voortdurend moet optreden voor in gebreke blijvende gemeentebesturen. Men moet de besturen van de faciliteitengemeenten wijzen op hun taak om zelf als informatieverstrekker op te treden. Zodra de gemeentewet is overgeheveld, wordt het mogelijk om die gemeenten sancties op te leggen als ze bepaalde decreten niet naleven.

De redactionele vrijheid van de Randkrant is en blijft voor de minister essentieel. Publicaties die vanuit de Vlaamse Gemeenschap worden gesubsidieerd, moeten in elk geval worden ingeschakeld in het beleid van de Vlaamse Gemeenschap. Er kan dan ook heel duidelijke strijdlustige informatie in worden opgenomen, of bijvoorbeeld rechtzettingen van verkeerde informatie langs Franstalige zijde. In die zin moet het op zijn minst pluralistisch zijn. In de faciliteitengemeenten was er een grote nood aan informatie over wat de Vlaamse mandatarissen in de gemeenteraad bespreken en beslissen. In die zin vindt de minister het niet erg dat er ook partijpolitieke informatie wordt verstrekt, op voorwaarde dat die veelkleurig en onafhankelijk is. Dat past binnen de beleidsvisie die men wil ontwikkelen. Als, met het oog op de overheveling van De Randkrant naar VZW De Rand daarvoor het decreet dat de oprichting van de VZW De Rand regelt moet worden aangepast, zal daartoe een ontwerp van decreet worden voorgelegd aan het parlement. Maar de minister is er helemaal niet zeker van dat dit nodig zal zijn.

De minister vindt de evaluatie van het actieplan belangrijk. Vorig jaar, toen Stedelijk Beleid nog tot zijn bevoegdheden behoorde, werd per departement een actieplan opgemaakt. Eenzelfde oefening wil men nu ook doen, na een stevige evaluatie van het actieplan van 1996. Die evaluatie zal ook de aanzet vormen tot het maken van het nieuwe actieplan.

De minister merkt op dat hij vanuit zijn coördinerende bevoegdheid inzake de Vlaamse Rand heel wat initiatieven kan nemen en input geven, maar dat betekent nog niet dat hij vanuit zijn positie al-

leen de verfransing en de internationalisering meteen kan tegenhouden. Het zal een veelheid aan instrumenten zijn die dit doet.

De oprichting van de provincie Vlaams-Brabant heeft ongetwijfeld een bijkomende stimulans gegeven tot het behoud van het Vlaamse karakter van de regio. De minister hoopt dat de nieuwe bewindsploeg in de provincie diezelfde dynamiek en kordaatheid aan de dag blijft leggen. Het is goed dat die kordaatheid aanwezig was in de eerste bewindsploeg. Daardoor zijn de fundamenteën voor een verder beleid gelegd binnen de administraties en de commissies, waarvan men niet zomaar kan afstappen. In dat licht is de minister niet al te pessimistisch, al is hij enigszins afwachtend tegenover de nieuwe deputatie. De minister verklaart nauwgezet te zullen toekijken hoe de nieuwe ploeg inzake het Vlaams karakter van de regio dezelfde dynamiek aan de dag zal leggen.

Wat het taalgebruik betreft, zal worden verder gewerkt met de studie van de provincie Vlaams-Brabant. De samenstelling van de werkgroep voor het uitvlooien van die studie en het realiseren van concrete maatregelen is gebeurd. De eerste bijeenkomst vindt binnen precies tien dagen plaats. Professor Boes zal daarin zetelen, net als afgevaardigden van alle betrokken administraties.

Wat de opmerkingen over de aankondigingen van de TEC en De Lijn betreft, zal de minister een en ander laten onderzoeken. Volgens informatie waarover de minister beschikt zou men bij het binnenrijden van Brussel het tweetalige leesvenster laten verschijnen en wordt dat leesvenster bij het verlaten van Brussel opnieuw eentalig Nederlandstalig gemaakt. Blijkbaar gebeurt dit echter niet. Wat de TEC betreft verbaast dat de minister niet, maar hij kan daar niet onmiddellijk tegen optreden.

Met betrekking tot de urgentiediensten meldt de minister dat de eerstvolgende interministeriële conferentie voor Volksgezondheid gewijd zal zijn aan de problematiek zoals geschetst in het actieplan. Dan gaat het niet alleen over de urgentiediensten in Vlaams-Brabant, maar ook over de problematiek van de naleving van de taalwetgeving binnen de Brusselse gezondheidszorg. Dit is het eerste punt van de conferentie, die de minister zelf zal bijwonen namens de Vlaamse regering. Er zijn nog andere interministeriële conferenties gepland over andere aangelegenheden.

Wat de urgentiediensten betreft, heeft de minister een aantal afspraken gemaakt met de ministers die daarvoor bevoegd zijn binnen de GGC. Er heeft

daarover een gesprek plaatsgevonden met de heer Delathouwer, die in de Brusselse regering bevoegd is voor de urgentiediensten. Men zit volgens de minister volledig op dezelfde golflengte. Het zal alleen zaak zijn om een aantal stappen te zetten ten opzichte van Binnenlandse Zaken dat ook voor een deel bevoegd is. Dit punt staat in elk geval ook op de agenda van de volgende interministeriële conferentie voor Binnenlandse Zaken.

De minister is het eens met de opmerkingen over de vernederlandsing van het straatbeeld. Hij verwacht op dat vlak veel van de concretisering en verfijning van de studie van professor Boes.

Het is nooit de bedoeling geweest om TV-Brussel en Ring TV te fusioneren, zoals de heer Van Varenbergh meende begrepen te hebben. Het is enkel de bedoeling om TV-Brussel in de rest van Vlaanderen bekend te maken en zo betere informatie over Vlaams Brussel te verspreiden in de rest van Vlaanderen. De minister pleit voor een interactie gebaseerd op samenwerkingsverbanden. Die laatste vorm van samenwerking is er reeds. Ring TV kan immers gebruikmaken van reportages van TV-Brussel en zo Vlaams Brussel in de Vlaamse Rand meer bekendheid verschaffen.

Wat de overheveling van de gemeentewet betreft, is het standpunt van de regering dat ook de daaraan verbonden parallelle wetgeving moet worden overgeheveld.

De problemen in de Rand in verband met welzijn zijn de minister bekend, maar die moeten volgens hem een onderdeel zijn van de actualisering van het actieplan. Het huidige actieplan voorziet te weinig in verband met het welzijnsbeleid in Halle-Vilvoorde.

De minister erkent dat in de regeringsverklaring een uitdrukkelijk en duidelijk engagement staat in verband met de naleving van de taalinspectie in de Vlaamse Rand. Als de taalinspectie niet wordt nageleefd, moet men de subsidiepolitiek van de Franstalige scholen opnieuw in vraag stellen. De minister beschikt dus over een stok achter de deur. Minister Vanderpoorten deelt volgens hem zijn mening. De minister neemt zich voor om aan te dringen op een betere opvolging van het Vlaams regeerakkoord in deze kwestie.

Met betrekking tot de vragen gesteld over de huisvesting in de Vlaamse Rand, stelt de minister voor dat die aan de bevoegde minister voor Huisvesting worden gesteld. De minister is wel bereid een aantal gedane suggesties aan de bevoegde minister

over te maken. Het gaat immers om suggesties die passen in de bekommernis om het Vlaamse en groene karakter van de Vlaamse Rand te handhaven. De minister wenst zich vandaag echter niet uit te spreken over deze zaken.

De minister is er nog steeds van overtuigd dat het voorkooprecht een krachtig wapen kan zijn, dat goed is voor het hele woonbeleid in de Vlaamse Rand. In de begroting 2000 was er voorzien in 300 miljoen frank voor het voorkooprecht. Het instrument moet volgens de minister een ernstige kans krijgen. Het opmaken van een evaluatie behoort tot de bevoegdheid van minister Sauwens van Huisvesting. Er wordt door hem een werkgroep opgericht voor de huisvesting in de Vlaamse Rand, waarbij ook de minister wordt betrokken. Er zal een evaluatie plaatsvinden van de huidige situatie, met name over het voorkooprecht en Vlabinvest.

De heer Peeters vroeg of de situatie veranderd is en of de minister betrokken wordt bij discussies die ingrijpende gevolgen hebben op de Vlaamse Rand, zoals bijvoorbeeld de politiehervorming. De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden is betrokken bij de politiehervorming na uitdrukkelijk aandringen van de hele Vlaamse regering. De coördinerende minister voor de Vlaamse Rand is als dusdanig niet uitgenodigd. Hij heeft in die aangelegenheid ook geen bevoegdheid. De grote vraag, met name of de IPZ's al dan niet overlappen met Brussel, is voor de Vlaamse regering alleszins onaanvaardbaar. Dat is besproken in de Vlaamse regering en op die manier is de minister bevoegd voor de Vlaamse Rand er wel bij betrokken.

In verband met de gemengde commissies wil de minister nog kwijt dat in een beleidsbrief enkel zaken staan die worden gerealiseerd. De gemengde commissies zullen worden opgestart vóór de evaluatie en vóór de opmaak van het nieuwe actieplan. De minister stelt voor om de conferentie van de burgemeesters van Halle-Vilvoorde in 2001 te houden, al valt een dergelijke conferentie ten dele buiten zijn bevoegdheid. Hij wil het initiatief terzake nemen, of minister Sauwens van Binnenlandse Aangelegenheden kan dat doen. Tussen beide ministers zal er over deze zaak in ieder geval overlegd worden.

IV. REPLIEKEN VAN DE COMMISSIELEDEN MET ANTWOORD VAN DE MINISTER

De heer *Etienne Van Vaerenbergh* vraagt nog om de brandweer niet te vergeten in verband met de interministeriële conferentie over de hulpdiensten. Men mag niet uit het oog verliezen dat de brandweer van Brussel een groot deel van Vlaams-Brabant bedient, en dat ook Waalse korpsen nog steeds blussen in bepaalde gemeenten van Vlaams-Brabant. Bij de coördinatie van de diensten in Vlaams-Brabant moeten ook de diensten uit de Rand worden betrokken.

De *minister* verklaart dit punt vandaag nog met de bevoegde Brusselse staatssecretaris Delathouwer te hebben besproken. De heren Delathouwer, Vangengel en Chabert, bevoegd in de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor de oproepcentrale, zijn het met de Vlaamse regering eens dat men niet langer kan werken met de huidige taalwetgeving. Men moet overstappen van de tweetaligheid van de diensten op een tweetaligheid van de ambtenaren.

Mevrouw *Brigitte Grouwels* merkt op dat het algemeen geweten is dat de urgentiediensten in Brussel de Nederlandstaligen niet correct behandelen. Zij maakt zich echter ook zorgen over het feit dat sommige urgentiediensten uit Brussel in Vlaams-Brabant durven opereren met personeel dat het Nederlands niet machtig is. Er heerst een absolute solidariteit en eensgezindheid op dit punt.

De spreker verklaart verder dat de minister in zijn antwoorden heel wat duidelijk heeft gemaakt. Zij neemt er akte van dat het actieplan voor de Rand zal worden geëvalueerd en dat er een nieuw plan zal worden opgemaakt in 2001. Zij dringt er op aan dat de cijfers over de taallessen in de Rand en de exacte data van de interministeriële conferentie over de urgentiediensten zouden bekend worden gemaakt.

De *minister* antwoordt er helemaal niet zeker van te zijn dat er een gedetailleerde inventaris bestaat van de taallessen. Die zal pas worden opgemaakt bij de evaluatie. Men zal nieuwe doelstellingen moeten formuleren in het volgende actieplan.

Mevrouw *Brigitte Grouwels* meent dat er wel cijfers over de taallessen in het onderwijs moeten bestaan. Het moet toch mogelijk zijn om te weten te komen wat er met dat overheidsgeld gebeurt ?

De spreker is blij dat heel wat collega's gepleit hebben voor het voeren van een horizontaal beleid. Men is dus voorstander van een globaal, geïntegreerd beleid. In het actieplan dient de minister voldoende rekening te houden met de diversiteit in de Vlaamse Rand. In het kader van dat horizontaal beleid vindt de spreker dat de minister zich ook in voldoende mate op de hoogte moet kunnen stellen van wat er bij de andere ministers gebeurt, ook al gaat het om zaken die niet onmiddellijk onder de bevoegdheid van de minister vallen. Zo is zij toch wel verbaasd dat de minister niet exact kan zeggen wat er in de Rand gebeurt met betrekking tot bijvoorbeeld het voorkeepsrecht en Vlabinvest.

Ten slotte steunt zij het zeer duidelijke standpunt inzake de IPZ's dat de minister hier namens de regering naar voren heeft gebracht.

V. INDICATIEVE STEMMING

Het aan de commissie toegewezen gedeelte van het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001 (bevoegdheden van minister Anciaux – Vlaamse Rand) wordt bij indicatieve stemming aangenomen met 8 stemmen tegen 3.

De verslaggevers,

De voorzitter,

Sven
GATZ

Luk
VAN NIEUWENHUYSEN

Etienne
VAN VAERENBERGH
